

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

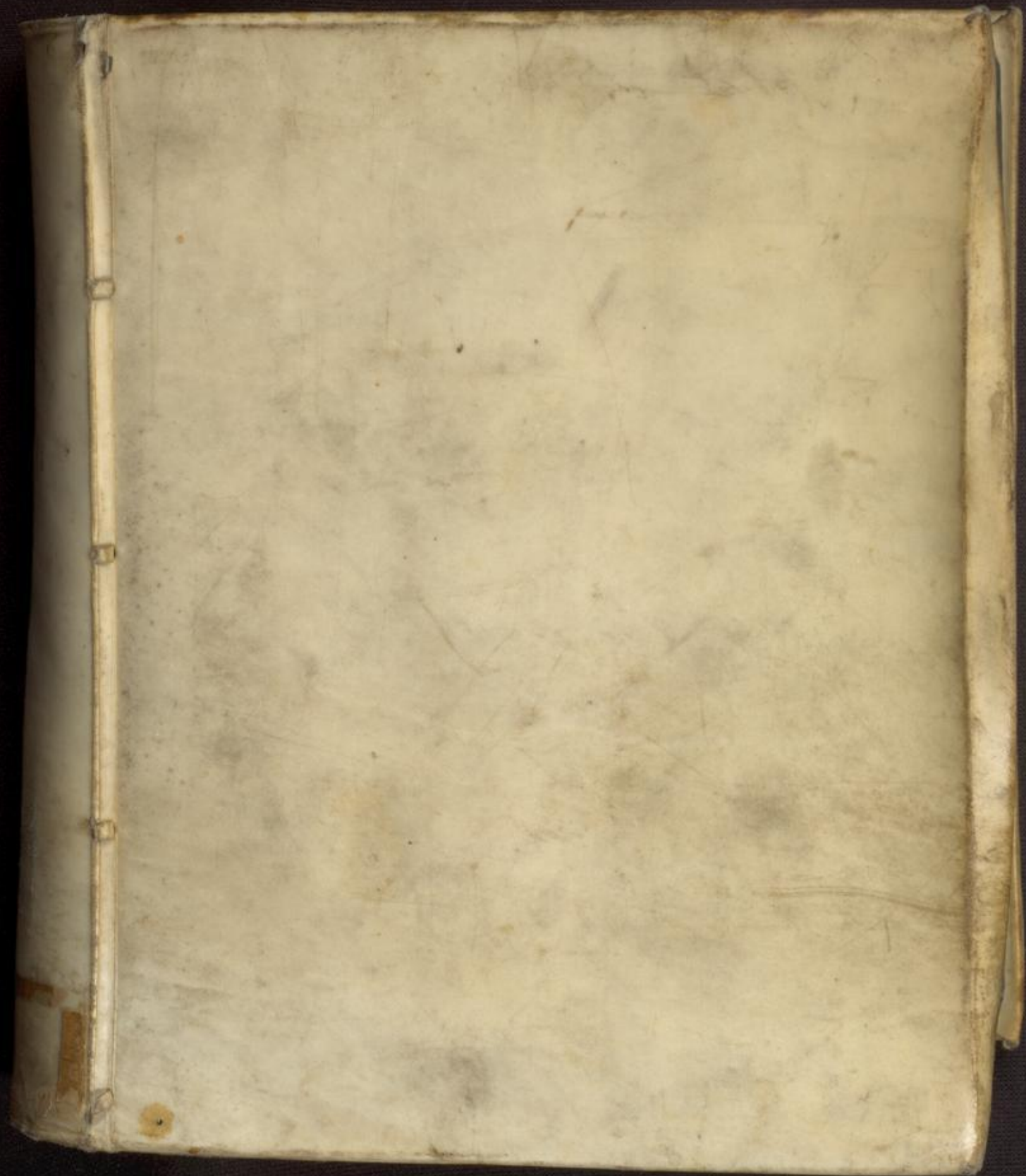
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Leonis septemtrionalis notitia

Rauscher, Johann Martin

[S.l.], 1632

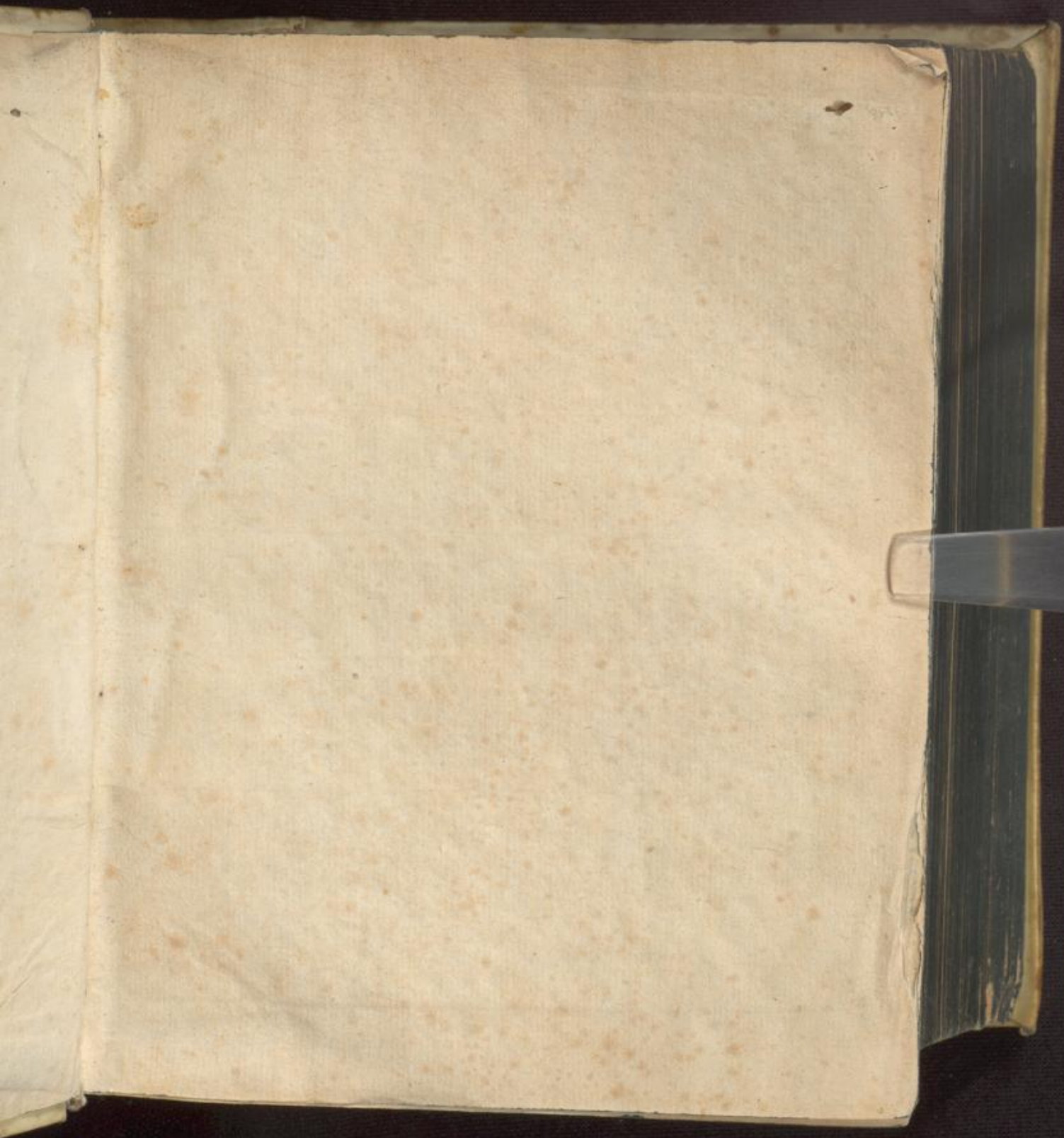
urn:nbn:de:bsz:31-102765

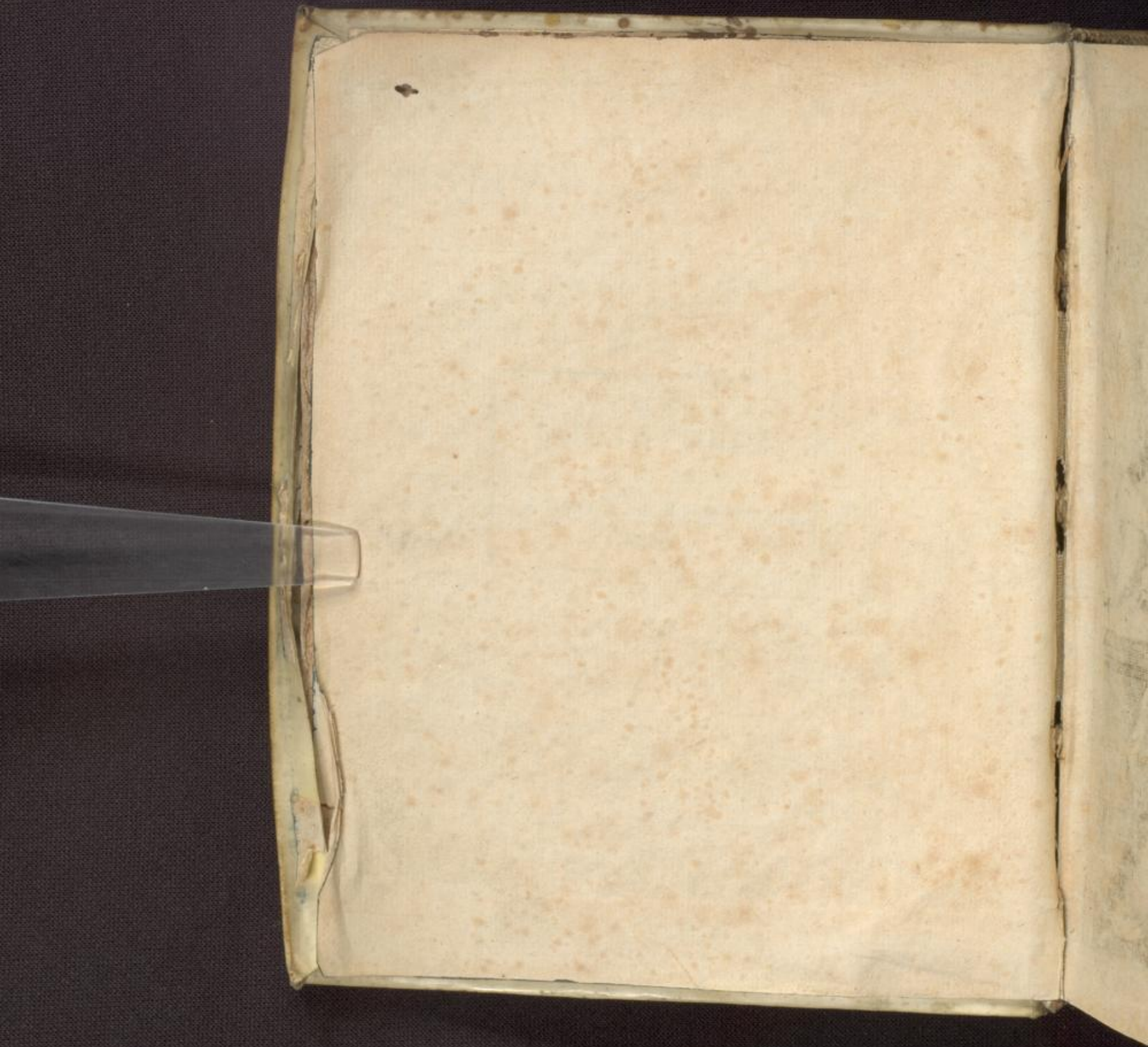

Gym 211

Ex
BIBLIOTHECA
ILLUSTRIS
CAROLI HESYCHEI.

65720

9

LEONIS
SEPTEMBRARIIS
NOTITIA

5 am Gym 211

Anno Christi: 1532

z. ✓

Serenissimo & Potentissimo
Principi,

GUSTAVO
ADOLPHO:

Suecorum, Gothorum,
Vandalorum Regi,

*Magno Finnonia Principi:
Esthonia Careliaque Duci:
Ingria Livonia, &c. Domino
Libertatis Germania Vindici*

FELICI, PIO, VICTORI
Immortalitatem.

POST partas inusitata virtute tot lau-
reas triumphales, & impletum nominis
Tui gloria hunc terrarum orbem, REX
VICTORIOSE, videtur nihil deesse
magnitudini Tuae amplius, quam ut ad hanc felicitatem
eternitas admigret. Partim, ut propria sint, Ger-
mania, qua beneficio Tuo accepit: partim, ut poste-
ritatis memoria ex vero testetur, neminem Princi-
pum dignius Te, publico fama calculo, sustinere titu-
lum

lum Augusti, Pii, Felicis, Triumphatoris. Nisi
quod seculi etiam interest, talem Te orbi notum esse,
qualis es, ut, qui cum discrimine salutis, vita, regni,
sola afflictæ religionis miseratione, libertatem, res &
fortunas à servitute vindicasti, omnes magnitudi-
nem beneficii intelligant, & meritum Autoris pronò
affectu, submissaq; veneratione admittant. Neque
enim fas est Septentrionis illum Leonem ulterius
ignorari, quem propitium Numen arcano fati de-
creto ante tot seculorum decursus, in præsidium peri-
clitantis Germania destinavit. Quæ jam diu inter-
cades, inter Urbium & patrimoniorum direptio-
nes spiritum suum traxerat. Quæ sordibus & squa-
lore confecta, inter rapaces Harpyiarum ungues, &
Sycophantarum insidias, nec libertatem diutius tue-
ri poterat, nec servitutem ferre. In qua vivis nec
majorum pietas, nec defunctis terra sua concedeba-
tur: ut jam nec mori integrum esset, nec tutum vi-
vere, cum immissus libertatis jugulo culter, non ibi
tyrannidis finem faceret, ubi vita terminos natura
limitavit. In qua non corpori tantum, sed & anima
vincula injecta erant, quæ diversum à Fove Vaticana-
no sentientibus præsentem interitum minabantur. In
qua denique, (seculi infamiam!) viles terra filij &
Gyantium fraterculi, quorum nomen heri modo è
plebis

plebis tabula expunctum erat, illustrissimis Imperij
Summatibus fustes & lora intentabant. Et tam de-
plorato statu cum manumissis libertatem, pulsus &
ejectis ereptam patriam, spoliatis patrimonio fortu-
nas, aris templisque profanatis orthodoxum cultum
restitueris; quid mirum, AUGUSTE, si omnium
Germanorum voluntates Tibi liberius adfluunt,
quos ista amoris testificatione Tuos nexu & manci-
pio fecisti universos? Quid mirum Regie Suecorum
Majestati omnium linguas, omnium calamos vecti-
gales esse, cujus inexpectata felicitas Orbem fortuna-
tum facit? Et vel hoc uno nomine, si cetera abessent,
quod in GUSTAVI tempora incidit. Quod pro-
fecto nomen titulos non capit, quia omnes excedit, &
patriam vestram linguam Dei baculum designat, quo
libertatis oppressores castigantur. Sarmata Tui,
cum Suecorum Te Regem appellare dedignarentur,
Gustavum per contemptum vocabant. Euge belle!
sed prater mentem animi. Nesciverunt illi, hoc ho-
noricum nomen esse, quod in ipsorum tormentum
occulta cœli dispositio Tibi assignaverat.

Ceterum cum in Germania prater alias Provin-
cias, benignitatis Tue fontem largiter etiam Suevia
hauserit, patere quaso, REGUM EMINEN-
TISSIME, ut ad MAIESTATIS TUÆ

):(3 genua

genua pro volutus, ejus purpura laciniam prebendam,
cujus aspectum hostes non ferunt. Patere, ut Suevus
ego, Suevorum veterum Regem venerer, qui hanc
unam habeo fortuna injuriam, quod in ipsa Suevia
augustum Suevorum sanguinem citius videre non
contigerit: quibus vel invitis beneficia Tua obtrusi-
sti. De eorum autem vindicanda libertate iam tum
cogitabas, cum adhuc in Prussia Polonorum Aquilas
fatigares. Nondum nobis excidit memoria Satleri
Tui, cuius perspicacibus oculis in salutem nostram
vigilabas: qui dum res Tuas alibi pro commodo Ger-
mania dispensat, adversariorum manibus feliciter
elapsus est. Videbas, quæ Tua sagacitas est, AUGU-
STE, Suevis consanguineis Tuis jam lupata, iam
catastas, jam denique miseram parari servitutem.
Igitur ne infeliciter periret ille populus, cuius Tu co-
gnomini Mari dominaris, qui que olim in quatuor &
quingentas gentes distinctus, solus hodie hoc nomen
servat, auxilium nobis maturasti: & sinu Codano
egressus, Septentrionem Tuam, illam veram Martis
sobolem, illos Aquilonis scopulos ac rupes hosti in-
expectatus obiecisti. Et quisquam nobis temeritatis
labem impingat, si eius Regis virtutes Suevi admire-
mur, cui uni debemus, quod vita & fortunis nondum
exuti, nondum in angustum redacti, nondum Cle-

rico-

ricorum servi sumus? Si ad illius Imperatoris laudes stylum convertimus, qui cum milite suo universum orbem ad spectaculum provocat, ut agnoscat, Suecos antiquum suum obtinere, & quod Pyrrhus de Aecidarum gente elogium scuto inscripsit. etiamnum VIROS ESSE.

Admitte igitur, MAGNE REX, benigno vultu exile hoc donarium, & ad tot decora ac tropaea, hanc Leonis Septentrionalis, hoc est, Tui Tuorumque notitiam adiunge. Non ut dignum sublimitate Tua munus, sed certum submississimi obsequij monumentum. Si enim quasi vissem aliquid fastigio hoc dignum, non habebam: si conveniens, maxime istud erat, quod sub auspicijs Tuis, Rex literis & armis inclite, in publicum prodiret. Sic recognosces popularium Tuorum documenta domestica, & per maiorum imagines cum voluptate inambulabis. Quanquam vix fortassis opera precium videatur maiores Tuos in scenam producere, cum frustra alibi Tui exemplum extra Te queratur, in cuius divinam mentem omnis a vita virtutis supellex cum ipso sanguine migravit. Accipe, inquam, levidense hoc munusculum victrici illa dextera, qua tot gratulantium osculis cottidie lassatur, & ad affectum offerentis oculos illos, in quibus Gratia habitant, converte. Ea est magnorum
rum

rum Regum indoles, ut donantis tenuitatem humanitatis sua opulentia locupletent. Nec MAIESTAS TUA gravabitur ad tot gloriae suae monumenta, quae tam augusto nomini consecrantur, hanc opellam nostram adiungere. Possunt alij magnificentius, facundius; nos certe nihil possumus amantius.

Sic vale & longum vive caeli delicia, orbis amor: quo superstite nemo infelicitatem metuit. Vive Optime Regum, & feliciter impera. Vive hostium dominator, & tot immortalibus palmis novas subinde laureas adtexe. Ita roveo, vel antiquissimo nobilitatis militia sacramento

NUMINI MAIESTA-
TIQUE TUAE

devotissimus

Iohannes Martinus Aretius
Suevus.

Di-

Dispicienti mihi, quæ
 potissimum laurus in hoc
 limine penderet, placuit
 illam à Suecicæ gentis
 origine petere, atque ut Gustaviani
 hujus stemmatis *θεόσωπον τηλαυγές*
 appareret, nonnulla de provincijs &
 regionibus, quibus vasti illius & flo-
 rentissimi Regni Imperium contine-
 tur, prælibare. Sic planius fiet huic
 seculo, quo fonte derivetur tradux
 illa Suecorum virtus, licebitq; nosse
 manifestius **SEPTENTRIONA-**
LEM, velut ex ungue, **LEONEM**.
 Sueci igitur progenies sunt Gotho-
 rum veterum, quorum incomparabi-
 lem virtutem historiarum annales
 transmiserunt æternitati: ad quam

A cum

cum sibi primam gladio stravissent
viam, nulla deinceps temporum ini-
quitate de partæ possessione gloria
deijci potuere amplius; sed ipsis eti-
am nobilitati cladibus, illustribus ac-
cessere exemplis, quæ inter alternan-
tes utriusque fortunæ triumphos nu-
merantur. Quorum mascula gene-
rositas sicut in prodigalitate san-
guinis obstinata, per damna & cœ-
des à ferro animos sumpsit, ita in-
posteris tractu temporum tam longo
non elanguit, sed revixit. Fides
huic meæ assertioni adstruitur pri-
mùm antiquissimi Historiographi
Petri Trecensis, qui in Rudimento
Novitiorum, *Sueciam, in qua Gothia,*
veram Gothorum sedem constituit:
quæ sit maxima inferioris Scythia in Eu-
ropa inter Danicorum & Aquilonarium
Noricorum regna, regio. Cui adstipu-
atur Daniæ Chronographus & Can-
cella-

cellarius Witfeldus, qui Danos à Gothis Sueciæ populis, & hos à Gothis prognatos commemorat, quem auctorem ex manuscripto codice in membrana laudat Janus Minor (fallor si non Joannes Messenius) Suedensis adversus Petrum Rosæfontanum. Nec abit ab illorum sententia Chronicon quoddam rythmis Danicis compositum, & Hafniæ Anno 1495. evulgatum, quod eadem mente Suecos & Danos Gothorum sobolem facit. Unde autem bellicosa gens egressa, arma terroremque latè per orbem circumtulit, docet nos Iornandes Gothus pag. 4. *Ex Scandia, inquit: Insula, quasi gentium officina, ac velut vagina nationum, cum Rege suo nomine Berich, quondam Gothi memorantur egressi, qui ut primum è navibus exeuntes, terras attigere, illi loco nomen dederunt; Hac hodie, ut fertur Gothi*

A 2 thi

thiscanzia vocatur. Quam Claudius Ptolemæus velut digito monstrat, dum in Oceani Arctoo salo hanc positam Insulam, & in modum folij cedrini lateribus pandis, post longum ductum se se concludentem, diffusius describit. Quam, ne quis fortè de Gotlandia Danica errore aliquo arripiat, Stephanus Prætorius Ptolemæum evidentiùs declarat, qui in libro de Regnis & Academijs ita scribit. *Scandia sive Scandinavia, sive Balthia sive Basilia, ob magnitudinem à nonnullis alter orbis terrarum, & officina vaginaque gentium denominata, comprehendit tria regna Norvegiam, Sueciam & Gothiam, aliasque multas provincias, ut sunt Botnia, Finmarchia, Finlandia.* In hanc sententiam eunt authores clarissimi pariter & omni exceptione majores M. Adamus Bremensis Ecclesiæ Canonicus lib. 1. c. 26. Thomas

mas Freigius in Chorographia pag. 575. Cluverius Germ. Antiq. lib. 3. cap. 38. Chytræus in præfatione Chronici & Thucydid. scribit. *Nusquam in toto orbe terrarum Gotlandia, & distinctas regiones, & nomina Ostgothia & Vestgothia extare scimus, nisi in ditione amplissimi regni Suecorum.* Et Iornandes, Ablabius, Dion, Procopius, Agathias, alijsque, ex quibus rerum Gothicarum historia sumitur, in hac Arctoa mundi parte primam & antiquissimam sedem Gothorum collocant. Præter Iohannem Magnum Archiepiscopum Upsaliensem, & Isaacum Pontanum Danicæ Historiæ conditorem Albertus Crancius lib. 1. c. 1. *Suecia & Gothia res uno contextu commemorandas censuit, quod sub unius Principis auspicijs, à multis retro seculis utraq; gens degebat, unius regni limitibus inclusa.* Et paulò infra scribit: *Suecia quidem domi & in vi-*

A 3 cinis

6.
cinis locis nomen prevaluisse; Foris autem
& in longinqua militia, Gothorum glo-
riam sublimioribus longè titulis inclaruisse.
Ut jam silentio involvam Gothicas
Succieasque leges ultra quingentos
annos latas, quarum in vestibulo le-
gitur: Gothorum nomen non alibi in
universo terrarum orbe reperiri, quam in
regno Suecia. Unde Inclitus ille ter-
rarum Septentrionalium Dominator
GUSTAVUS ADOLFUS,
in quem Deus præter amplissimorum
regnorum sceptræ, primas ingenij &
virtutis laudes ubertim effudit, jure
merito, more majorum, post Sueco-
rum, Gothorum etiam Vandalarum-
que Regis titulum præscribit. Ni-
mirum hic est bellax ille & ingens
animi populus, qui omnibus seculis
fervido in Martem genio, tot gentium
arma lassavit: cujus mascula & in-
quies virtus, optimum libertatis au-
gu-

gurium credebat, nullo loco claudis:
 unde tam promptè sedes fortunarum
 suarum, quàm castra transtulit, quò
 animi impetus facilè obsequentes ra-
 piebat, aut florentior in alieno solo
 cespes invitabat. Hæc est illa præ-
 clara natio, è qua tot populi nume-
 ro suo infiniti, victorijsque celebra-
 ti, quodam turbinis æstu, toti olim
 Europæ sunt infusi: quorum armis
 Italia, Libya, Hispania, Pannonia
 cum non exigua Galliæ parte, con-
 cussa fuit pariter & afflicta. Hujus
 gentis virtutem, Orosio teste, Græ-
 corum audacia aggredi extimuit,
 Alexander Magnus vitandam enun-
 ciavit, Pyrrhus exhorruit, invicta
 Cæsaris potentia declinavit. Ab
 hac, juxta auctoritatem Levini Lem-
 nij in præfatione secretioris Philo-
 sophiæ, totius Europæ profluxisse no-
 bilitatem seriò pronuntiavit Carolus
 Im-

Imperator hoc nomine Quintus, & tot inter palmas, hanc verè lemniscatam censuit, quod ex tam generosa propagine illustris ipse surculus prodijset. Hujus cognationis & hoc locuples argumentum esse potest, quod ipsi olim Gothi, cum in Hispanijs regnum suum firmassent, adhuc familiaritatem cum ijs Gothis, qui in Scanzia fuerunt, colere consuevère, ut videre est ex Concilio Toletano Octavo, cujus Actis, inter Viros Illustres Officij Palatini, Comites quoque Scanziarum Adulphus, Erantius, Fandila, Afrila & Venedarius subscripsère. Sed quid opus verborum prolixitate? Virtutem Gothorum loquitur capta Roma, qui refractis Noricarum Alpium claustris, cum Rege suo Alarico in Italiam irrupère, & obsessos in principe urbe cives ad ultima humanæ patientiæ exempla ad-

ege-

egerunt : tandemque ipsam arcem
 Imperij & gentium dominam expu-
 gnarunt, deditam, omniaque incom-
 moda passam, quæ in Trojano exci-
 dio Poëtarum ingenia invenère: adè,
 ut miseranda excidij facies Divum
 Hieronymum alibi in lachrymas
 evocârit. Nec minor Ataulfo, Ala-
 rici successor, animus fuit, qui ea
 mente in Romam signa vertit, ut vix
 à pristina clade resurgentem rursus
 invaderet, direptoq; quod prior cala-
 mitas, reliquum fecerat, auro, occu-
 patam urbem expuncto Romæ nomi-
 ne, Gothiam appellaret. Hunc Ataul-
 fum, hac temporum scena, orbi repræ-
 sentaturus creditur Gothicus ille Her-
 cules **GUSTAVUS ADOLFUS**,
 cujus nomen, ut cum terrore hosti-
 um præclarè sustinet, ita animi ma-
 gnitudinem rerum gestarum gloriâ
 longè excedit. Nec fortasse orbem

B felix

felix conjectura faller, si ex replicata
temporum memoria, hoc argumen-
tum collegerit, etiam nomina genti-
bus nonnullis fatalia fuisse. Cor Re-
gis in Dei manu est, qui solus absq;
arbitro novit, quid HESPERIÆ
EXTREMUS AQUILO MINE-
TUR. Eo certè nunc anno vivi-
mus, quo

*TeVtonla pesteM, qVla noXIVs IntVLIIt AVster.
VentVs ab aDVerfo, qVI VenItaXe, fVgat.*

Haftenus de origine Succorum.
Nunc de Ducatibus & Dynastijs, è
quibus amplissimi Regni compages
coaluit, atque in invidendæ poten-
tiæ magnitudinem surrexit, porrò
subijcere aliquid lubet. Hujus verò
vastitas vel ex eo potest intelligi,
quod ab Stocholmia regia sede, ad
fines usque Lapponum, qui Boream
respiciunt, mille passim numerantur
milliaria Italica, & à limite extremo
Da-

Daniæ , quâ in ortum declinat , ad eandem iterum Stocholmiam , quæ in Regni umbilico sita , iter sit expedito viginti dierum , uti calculum ponit author Archontologiæ Cosmicæ . Et si fidem ijs habemus , qui Sueciam , quâ in longum , quâ in latum patet , emensi sunt , dicent illi nobis , eam Italiæ Galliæque simul magnitudinem æquare , multò etiam excedere , si accenseantur Lappones & Finlandi , cùm sedes Lapponum Sueciæ magnitudini nihil concedat . Olim Scandiam sive Balthiam dixere , quicquid terrarum sinu Balthico & Oceano clauditur , quam in regna tria Norvegiæ , Sueciæ & Gothiæ divisere ; sed in his eminet Suecia , quæ etiam diu cæteris imperavit , licet nunc Danis subsit Norvegia . Atque hæc causa est , cur Sueciæ Regum insignia tres præ-

B 2 ferant

ferant coronas : quod quidem non aliter fit à Daniæ Regibus, quàm quod ipsorum aliqui Sueciæ aliquando dominati sunt. Alij Sueciam in undecim Ducatus, Comitatus verò duodecim divisere, sed sincerius hodierni scriptores hoc regnum partiuntur: videlicet in Sueciam, Gothiam, Finlandiam, Ingriam, atque Esthoniã. Suecia rursùm in Sueoniam propriè dictam, & Nortlandias distinguitur. **SUEONIÆ** adnumerantur Uplandia, Westmania, Dalecarlia, Nericia, Sudermania. *Uplandia* Regum sede, plurimisq; opportunitatibus clara, à Dalecarlo fluvio interluitur. Regni caput est Stocholmia: olim ab Agno Sueonum Rege Agnificia appellata, & à Birgero Iarl muribus mœnibusque communita. Nomen traxit non à palis, quibus nixam & superstructam aliqui perperam autu-

tumant. Sita enim in colle, nuspi-
 am opus habet fistucatione ad firman-
 dum substructionibus solum, quum
 fundus natura stabilis sit & constans:
 sed à trabium Insula. Stock enim
 Germanis trabem vel lignum crassius,
 Holm. verò Insulam significat.
 Quippe ex vicinis locis advectæ flu-
 minibus in hanc insulam trabes, pri-
 mam urbi condendæ occasionem ex
 opportunitate rei, & vecturæ com-
 moditate fecerunt. Aditus ad eam ex
 mari Eoo, per angustas Melleri fau-
 ces, profundo alveo patet, eaque ca-
 pacitate mare admittit, ut naves one-
 rariæ passis velorum alis in portum
 facilè invehantur. Imminet urbi arx
 regia, opus vastum, & multorum Re-
 gum cura munitum, ornatumque.
 Huic urbi Boream versus succedit
 Upsalia, quondam totius Septentrio-
 nis Regia, & Ingonis Regis decreto

caput & sedes regni constituta, ut docent Iohan Magnus Archiepiscopus, & Doctor Ericus Olai Canonicus Upsaliensis: quod justum censeret, ut præcipua æstimatio illo loco haberetur, in quo præcipua Deorum cultura in gentilium illa caligine servabatur. Hodie sedes Archiepiscopalis est, templo cathedrali & elegantissima arce, in prærupto colle, decorata. Hanc ad ripas Salæ annis positam clarat Academia ab Illustrissimo Regni Governatore Stenone Sturio cum Cleri suffragio fundata, & opera Legati Ragualdi Ingemundi, Canonici, à Sixto IV. Pontifice, privilegijs Academia Bononiensi conformibus, Anno 1476. tertio Calendas Martij confirmata. Alia sunt hujus Ducatus opida: Sigtuna, quæ à Siggone Suecorum Rege conditore nomen sortita, sub Erico Stenchillo Rege Anno

no

no 946. sacris Christianorum imbu-
 ta, & postea Careliorum Esthonum-
 que hostili violentia flammisque pro-
 strata, pristinae majestatis & opulen-
 tiaë ruinam in reliquijs suis solatur.
 Enecopia item & Oregrundia, merci-
 monijs quidem valentes, minimè ta-
 men splendorem duarum priorum ur-
 bium referentes. *Vestmannia* soli
 bonitate cum Uplandia paria facit:
 mineris autem & feliciore metalli
 proventu eam vincit: argento, fer-
 ro, chalybe, plumbo, cupro, velut
 exundantis terræ muneribus perquam
 locuples. Inter Civitates, præstan-
 tiæ prærogativa gloriatur Arosia, ar-
 genti fodina nobilis, sede item Epi-
 scopali, (cujus Præsules Pontificis
 olim Quæstores audiebant) templo-
 que Cathedrali, Divis Nicolao &
 Ægidio consecrato, cum arce, con-
 spicua: olim etiam grandi Domini-
 cano-

canorum collegio & duabus alijs parochialibus Ecclesijs insignis. Quam velut matrem sequuntur alumnae, Arbogia & Copingia. *Dalecarlia* Arosiensi Episcopo, quo ad jura Ecclesiae subjecta, incisis rupibus & praeuptorum montium eminentia, antrisque aere & cupro gravidis, ubique abundat, quae avaritiae humanae fomenta, loci incolas in intima terrae viscera illectant: ancillante huic operi naturae clementia, quae silvis annuumque viva scaturigine hanc regionem impensè dotavit. *Nericia* ferri venis oppidò foecunda, hujus generis utensilia reliquis provincijs copiosè suppeditat. Hunc olim principatum (ut autor est Iohannes Magnus Gothus) Diva Birgitta, quae eum possedit, plurimum illustravit, quae marito Ulphone Gudmari viduata, Romae obiit, &

mo-

monasterij Vastenensis fundatrix ab obitu suo Indigetum fastos auxit. Opidum habet unicum Orebrogiam. *Sudermannia* Meridionali Melleri ripæ accumbens, longitudinem habet, quæ ab occasu in ortum vergit, dierum quinque. In sacris Ecclesiam cathedralē Stregnensem agnoscit, cujus primam infulam gessit S. Eschillus, qui ex Anglia zelo religionis in Sueoniam profectus, & ab immiti paganorum turba immaniter trucidatus, anno 1129. inter Divos sanguine suo purpuratos referri meruit. Opidum princeps est Nicopia, emporio clara, & arce egregia, Sudermannix Ducis sede, nobilis. Huic succedit Stregnesia urbs Episcopalis, cujus Præsules Regni semper Sueciani fuerunt Cancellarij, cùm Pontificij adhuc ritus florent. Hodie Caroli IX. Serenissimi Regis, ejusque primæ con-

C ju-

jugis Mariæ Palatinæ monumentis claret. Sunt in hoc etiam tractu Telga, ubi S. Ragnildæ Lipsana asservantur, quæ fuit Ingonis 4. Suecorum Regis conjunx: Torfilia item & Trofa mercimonijs inclitæ civitates.

NORTLANDIÆ provinciæ sunt Gestricia & Helsingia. *Gestricia* præter ferri mineras, agrum habet frugum pabulique lætum, & in eo unicam civitatem Gevaliam, ad sinum Oceani opportuno loco procumbentem, qui dives rerum in orbe nascentium mercator, merces suas quotidie invehit, avehitque. *Helsingia* ditioris suæ terminos nomenque longissime protendit, cujus rei indicium facit Scaniæ Helsingburgum, quod sub Daniæ Regis Imperio ad oram Orcundæ freti jacet. Sed & priscis temporibus colonias deduxerunt, quarum in Caianiæ Finlandiæq; Septentrio-

trionalis locis maritimis, Nylandiæ-
 que finibus in hodiernum usque di-
 em durant reliquiæ. Hujus provinciæ
 incolæ partim sunt nativi Helsingij,
 partim Lappones, quorum illi ditiones
 sibi subjunctas partim habent Helsingiam
 propriè sic dictam, Midelpad-
 diam, Angermanniam & Botniam:
 hi verò Laponiam. Regio, quæ
 propriè Helsingia dicitur, olim Sund-
 hede nominabatur: quod nomen ho-
 dieque in sigillo istius provinciæ le-
 gitur cum hac epigraphe: *Sigillum com-
 munitatis in Sundhede*. Civitas in ea
 Hundingsvaldia est. *Medelpadia* fre-
 quentibus silvis & montibus incin-
 cta, duos fluvios habet variorum pi-
 scium, præsertim autem salmonum,
 opima captura divites: quicum aqua-
 rum limpидitate præcipuè latentur,
 in has aquas confertim penetrant.

Angermannia territorium habet in

C 2 duo

duo quasi brachia divisum. Meridionalior pars à mari Finnico, versus occasum æstivum protenditur : borealior ad mare excurrit : utramque silva interstinguit, cui præruptus & horribilis mons Scula nomen fecit. Civitas ei una Hernofandia est, mercimonijs inclita. *Bothnia* longo terrarum tractu diffusa, populorum multitudine colitur, distincta à Geographis in Occidentalem & Orientalem, quarum hæc alio nomine Cajania appellatur. *Lapponia* borealium provinciarum extrema regio, silvis, montibus, lacubus fluminibusque interstincta. Hujus olim populi magicorum carminum incantamentis & Or-ci ministerio infames erant : postquam verò cœlestis gratia eos ad legis Christianæ mansuetudinem inflexit, relicta Stygis servitute, præstigijs omnibus valedixerunt. Simpli-
cem

cem gentem orbi hodie commendat
 probitas, frugalitas, & quod alibi
 mirum auditu, alieni abstinentia:
 ita ut mercatores merces suas saepe
 numero illinc stragulo saltem adver-
 sus injuriam coeli obiectas sine ullo
 custode sub dio & frigido Iove relin-
 quant, atque aliorsum ad expedienda
 negotia profecti, in reditu omnes
 fartas rectasque & indemnes repe-
 riant. Hodie tribus paret Regibus.
 Pars Meridionalis & mediterranea
 Suecicos fasces agnoscit, & in longi-
 tudine ultra centum milliaria Ger-
 manica complectitur, in latitudine
 nonaginta quinque territorijs divisa.
 Norvvegiæ, & per hanc Daniæ Regi
 subest tractus maritimus, secus Ocea-
 num, quem Finmarchiam nomi-
 nant, cujus incolæ Scritofinni no-
 minantur. Moscovitico sub jugo
 sunt, qui districtum à castro Vardhu-

fiæ ac Finnemarchijs proximum versus
 ostia Maris Albi incolunt, dicti Dicki-
 loppes, quasi dicas, Lappones feri ac
 silvestres. Scritofinnos Sueci Skid-
 finnos appellant, & eandem appella-
 tionem Lapponibus adscribunt quo-
 que: utpote qui soleis ligneis, quas
 Skids illi vocant, solerter uti norint,
 celerrimèque per altissimos nives cur-
 rendo feras insectari, aut iter suum
 persequi. Quæ res Suecis in funden-
 do hoste non mediocri interdum præ-
 sidio fuit. Cùm enim SkidKarli illi
 ligneo suo calceamento vecti, ceu vo-
 lantes ex omni parte irruunt, hostis
 ne latum pedem excedere valet, sed
 quàm eques, quàm pedes totus nivium
 cumulis obrutus cum laneo hoc vel-
 lere luctari, & natare quasi satis ha-
 bet: impluente desuper armorum &
 telorum mortifero illo imbri. Cujus
 rei testimonium firmatur evidenti ex-
 em-

emplo quod Ioannis III. Suecorum Regis obitum antecessit. Moverat Rutenorum ille Dominator in Finlandiam, cum centum armatorum millibus, vastaturus totam regionem & occupaturus, nullo Suecico milite præsente: sed sexcenti tantum rustici è Ieskis collecti, & ligneis inventi soleis more fulminis, totos hostium manipulos dissiparunt, fuso partim, partim retuso & in Russiam suam fugato tam numerofo exercitu.

GOTHIA inter duas gentes, Sueones & Danos, posita, ne ab utroque latere semper hostem haberet, societatem primò cum Sueonibus iniit: sive quòd hi potentia, sive mansuetudine præstarent, usque dum sub unius Regis Sueciæ diadema coaluit. Res tamen prodigio non absimilis, Gothos gentem bellicosam
&

& toti Europæ formidabilem Suecis in patria adeò cessisse, ut juxta veteres Westrogothorum leges, penes Suecos jus fuerit Regem in utroque regno aut assumendi, aut abdicandi. Regnum hoc in tractum Orientalem & Occidentalem dividitur. Occidentalis provinciæ sunt Westrogothia, Dalia & Wermelandia. *Westrogothia* pecorum abundantia & frugum fertilitate felix, civitates habet Gothburgum emporium, Scaram Episcopalem, quæ foundationem suam debet Scarino Gothorum Regi, Mariæstadium, Lidecopiam, Skedvi, Hio, Bogesundam, Brettam & Ludosiam veterem. *Dalia* etsi ob montes asperior videatur, tamen verrucosis rupibus succedunt pascuorum ubertate læti colles, unde armentorum innumera examina alit; sita est inter vastissimum lacum Venerum & Norvegiam.

giam. *Vermelandia* inter Gothorum regiones postremò culta, montium crepidinibus attollitur, diffusis incincta silvis, & pisculentorum lacuum stagnis jucunda, fluvijis etiam salmonum captura inclitis, & ferri cuprique venis dives. Civitatem habet Carolopolin, quam Serenissimus Suecorum Rex Carolus IX. suo nomine insignivit. Orientalis Gothiæ regiones sunt Ostrogothia, Sma-landia, Oelandia. *Ostrogothia* ampla regio est, à Westrogothia lacu Venero disclusa, feracis admodum soli, & nusquam non ad fruges eximiè fertilis, herbidorum pascuorum viriditate læta, & ubique propitio solo amœna: variarum item ferarum venatione, aucupio, piscatura & mineris opulenta. Civitates in ea sunt Vastenum, cœnobio à Diva Birgitta condito, & nobilissimis Heroum He-

D roi-

roidumque monumentis inclitum. Scheningia vetustate celebris, ubi S. Ingridis in cœnobio à se extracto, nec non Margareta Valdemari Sueonum Regis filia mortalitatis suæ exuvias deposuere. Lincopia, sedes Episcopalis, (cujus Præsules ab antiquo Regni fuerunt Archicamerarij,) cineres habet Olai & Amundi Sueciæ Regum, nec non Stenonis, Gustavi Regis filij, ejusque aviæ Ebbæ, Erico de Loholmen elocata. Norcopia & Sudercopia emporijs clarent. *Sma-landia* à pecoribus, quorum ibi fecundior, quàm alibi proventus, nomen suum sortita, in ambitu complectitur Germanica milliaria nonaginta quinque: regio est in fruges & pabulum benigna, nemorosâ silvarum opacitate vestita, cujus incolæ ex annua gregum & armentorum fecurâ, rem & quæstum faciunt. Ci-
vi-

vitates pro sua amplitudine non ita multas habet : præcipuæ tamen sunt, Calmarnia, Australis Gothiæ caput, Ienecopia , Vexionia , Ecclesia Episcopali, & magnifico Franciscanæ familiæ cœnobio insignis, Eekesionia item & Westervica. *Oelandia* fertilis insula est, pascendo pecori & jumentis uberrima , collium apricitate & luxuriante herbarum viriditate amœna, Ecclesias habet viginti duas, arcem verò & ingenio artis & naturæ præsidio egregiè munitam , Burcholmensem.

Sequitur in ordine FINLANDIA, olim Regni , nunc magni Ducatus titulo inclita, quæ non à pulchritudine aut amœnitate , ut volunt Gerardus Mercator , Matthias Quadus & alij ; sed ab hostibus nomen traxit. Cùm enim veteres Sueci à Finnonibus, qui proprios adhucdum

D 2 Re-

Reges habebant , crebrius infestarentur, terram hostilem, quasi *Feindland* nuncuparunt, quod vocabulum usu postea contractum, abiit in Finland. Regio est non frugibus tantum, sed omni animantium genere, quæ venatu & aucupio ad cibum capi solent, referta, fluvij etiam piscosis irrigua. Suos olim Reges habuit, donec à S. Erico Sueciæ Rege, circa annum M C L magnam partem subacta, & Suecico scepro adjecta, Christianorum sacra suscepit. Dividitur in Finlandiam Australem & Septentrionalem, Cajaniam, Savolaxiam, Tavastiam, Nylandiam & Careliam. *Finlandia Australis* initium suum sortitur circa Aboam, Episcopalem hujus tractus urbem, paroecijs centum & viginti quinque nobilem, cujus primus Antistes D. Henricus ex Anglia oriundus, Finnones Christi facris

cris imbut. In occidentali parte veterem habet arcem Gustoniam, cujus prostrata etiamnum cadaver nihil extra mortalitatis aleam in terris esse docet. *Finlandia Aquilonaris* utramque Satagundiam, Viemonensem & Masconensem districtum complectens, famigeratum flumen habet Cumoelfum, quod circa civitatem Biorni-castrum dictam, in mare se evolvit. Inter praefecturam hanc Biorniburgensem & Aboam jacent opida, Raumona, Neostadium & Nadenthalia, Latinis Gratiae-Vallis nominata, celebri quondam monasterio clara. *Cajania*, alias *Botnia Orientalis*, fluvij abundat: opida vero duo tantum habet, Ulam & Vasam, nec non castra, Cajaneburgum & Ulaburgum. *Savolaxia* plurimis lacubus fluvijque irrigua, qui omnes penè per Voxenum flumen in Lado-

D 3 gam

gam lacum effunduntur : & soli inter Scanzianos lacus, phocas sive vitulos marinos alunt. Hujus regionis arx munitissima habetur Nystort, sive castrum-novum, anno 1475. ab Erico Axelij condita, & Divi Olai arx nuncupata. *Tavastia* mediterranea regio arcem habet firmissimam, castrum *Tavastiae* dictam, quam muris & propugnaculis munit & fermè inexpugnabilem reddidit Birgerus Ierl à Bielbo, Ostrogotus, Erici Balbi Sueciae Regis sororius, Valdemari & Magni Regum Pater, anno Christi 1250. ad retinendos in obsequio & fide Tavastios, quos armis subactos ad Christiana sacra traduxerat. *Nylandia* non ideò nova terra dicitur, quasi olim nullos habuerit indigenas; sed quod ejus coloni, qui eam modo inhabitant, respectu reliquorum, ea nuper loca
in-

infederint. Docent enim pagorum,
 aliorumque locorum nomina, Fin-
 nones, Careliosque hanc terram pri-
 us coluisse. Ingenium soli fertilem
 glebam nutrit, piscationes etiam au-
 cupia, & venationes lautas, opimas-
 que. Opida in ea Borga & Hefing-
 forfia. *Carelia* Scantziæ latus Ori-
 entale claudit: à meridie sinum ha-
 bet Venedicum, à quo per multa ter-
 rarum intervalla, nempe centum am-
 pliùs milliaria Gothica extenditur in
 Aquilonem, ubi Scritfinnia, & Ocea-
 no Scythico terminatur. Regio est
 inter Moschos & Sueones, cujus po-
 puli in gentilitatis illa caligine vici-
 nis suis acerrimè insultarunt: do-
 nec Turgillus Canutus, Birgeri Re-
 gis Tutor, eos potenti manu fractos,
 Suecorum imperio adjecit: erecto
 ad confinia munitissimo præsidio Wi-
 burgensi, adversus insultus Rutenor-
 rum;

rum; qui tamen postea crescenti Suecorum potentiae se opposcentes, Caréliam iterum occuparunt, de cujus dominio, ancipiti Marte inter utramque gentem aliquamdiu certatum, Suecis eam semel totam occupantibus, Rutenis verò eisdem rursus reprimentibus: donec Magnus cognomento Smech, Sueciae Rex, & Georgius Novogardiae Dux, pactis foederibus eam inter se partiti sunt. Superioribus autem annis, cum Johannes Basilides Suskius, Magnus Moschorum Dux à Polonis vehementer pressus, jamque de salute & totius imperij summa periclitatus, Caroli IX. Serenissimi Suecorum Regis auxilium implorasset: non defuit magnanimus Rex laboranti vicino; sed misso aliquot millium armatorum exercitu, sub imperatore Jacobo de la Garde, praecleari illius Ponti Lagar-

gardij militum Ducis filio, Comite
 de Leccoe, hostium vires tanta ge-
 nerositate infregit, ut Moscoviam
 imperij Rutenici regiam sedem, ipsum-
 que Magnum Ducem arctè cinctum,
 trucidatis aliquot Polonorum milli-
 bus, ab obsidione liberârit. Quod
 ingens beneficium detestabili fraude,
 perfidè Moscoviæ ille dominator pen-
 savit. Quamvis enim ob latas in re-
 trepida suppetias, Carelogorodiæ si-
 ve Gexholmia ditionem, una cum
 civitate & arce, Regi Carolo, ejus-
 que Regno cessurum se dato diplo-
 mate promiserit: res tamen eventu
 caruit. Missis namque clandestinis
 literis, jussus est Castellanus Notter-
 burgensis data Legato diplomata, &
 exsolita militi Suecico stipendia in-
 tercipere, & in ipso munitissimo ca-
 stro reservare. Qua injuria irritatus
 Potentissimus Rex Carolus, Gexhol-
 miam,

E miam,

miam, aliasque arces plures vi occupavit, ipsam etiam magnam Novogardiam armata manu ingressus est. Quo è vivis sublato, GUSTAVUS ADOLPHUS, Augusti Patris ingens Successor, inexpugnabile hoc castrum Notterburgum, sola inedia ad deditorem adactum, suum fecit, & diplomata recepit, ipsos etiam Rutenos cladibus tantis defatigavit, ut Michaellem Federovvitzium Antecessoris sui literas confirmare, & firmissima propugnacula, Notterburgum, Ivanogrodiam, Iamam, Coporiam, earumque ditiones Ingriam & Gexholmiam sibi perpetuo jure possidenda assignare, pacisque æternæ foedus jurejurando confirmare coegerit. Qua de re videatur *Thuani Continuator sub annum 1618. & Johannes Skytte in legatione sua Anglicana. Gexholmia ad ostium fluminis Woxenij sedet,*

det, cujus in citeriore parte civitas,
in ulteriore arx procumbit, quas ra-
pidus ille torrens allapsu suo immanè
quantum firmat. Ruteni Carelogo-
rodiam, hoc est. Careliæ munimen-
tum vocant. Hic loci natura etiam
gemmas parturire amat; Lapidem
enim gignit pretiosos, quos Rubinos
Gexholmicos incolæ nominant.

INGRIA sive Ingermanlandia,
Rutenis Ifera appellata, non ita pri-
dem, ut dictum, Sueciæ fascibus se
submit. Solo fertili, fluvij piscu-
lentis, & variorum aucupio venatio-
neque animalium celebratur. Præ-
sertim verò Alcibus, quos Græci
Tragelaphos, Sueci Elgh, Germani
Elend vocant, à miseria, quod frequen-
ter morbo caduco laborent: quæ
animalia bis quotannis flumen Nie-
vam tranant, & in ipso trajectu ca-
piuntur. De hac fera videatur *Ful.*

E 2 CA-

Caesar de Bello Gallico, libro 6. Et Plinius lib. 8. c. 15. Hujus regionis castra fortissima, velut claves Moscovitici imperij, sunt Notterburgum, Rutenis Orefca, quod Nucem significat, in faucibus rapidissimi fluvij Nievæ situm, ob amplitudinem fluminis nulla tormentorum vi concuti aut quassari potest, ideoque ab invictissimo Suecorum Regnatore GUSTAVO ADOLPHO, non fame, sed incredibili, quæ cœlitus immittebatur, inediâ ad deditionem compulsus est. Nec enim obsessis deerant edulia, sed verrucæ quædam in ore & faucibus enatæ, omnem deglutiendi facultatem præfocabant. Ivanogorodum Narviæ oppositum, in Isthmo rapidè fluminis alveo cinctum, oppugnantes ab omni parte arcet. Cui munimento in defensionem suam impensè
na-

natura favere creditur , quæ fundo
 toto lapideo cuniculos omnes exclu-
 dit. Jamnia munitum ad Plussæ osti-
 um, versus septentriones, castrum est;
 sicut & Coporogia , urbs & castrum
 ad ripam fluvij ejusdem cum urbe
 nominis.

ESTHONIA , Alexandro Gua-
 gnino Estlandia , Livoniæ pars est,
 Æsthiorum aqud Tacitum antiqua
 sedes , extra Finnicum sinum , ad
 Orientem posita, Harriam & Wirriam
 complectitur ditiones. Olim Daniæ
 Regi Waldemaro subjecta , qui eam
 Anno 1346. Magistro ordinis Teuto-
 nici, ejusq; sodalitiij fratribus, contra
 paterni pacti tabulas, & Esthonicæ no-
 bilitatis jusjurandum pro octodecim
 mille marcis argenti puri vendidit,
 ut docet in *Chronologicis Daniæ Cancel-
 larius Arnoldus Vvitfeldus*, & *Joannes
 Isaacus Pontanus in historia Danicæ lib. 7.*

E 3 Quam

Quam regionem cum Moschicus Imperator assiduè infestaret, Ericus XIV. ab ordine Teutonico ad suppetias vocatus, eam è Tyranni manibus extorsit, & sub Sueciæ sceptrum compegit. Metropolis *Harria*, quæ in longitudinem sedecim milliaribus, & octo in latitudinem patet, cum Wirriæ autem territorio Ducatus titulo honestatur, Metropolis Revalia est, urbs celebris, cum arce munitissima ad sinum Maris Balthici, & infula Episcopali clara. Cui succedit Badisium, castrum & monasterium insigne. *Vvirria* inter Orientalem & Septentrionalem plagam sita, isthic Balthici maris sinu, illic Nerva fluvio celebri alluitur, complectiturque præter Wesenburgi arcem & Capitaneatum, Tolseburgum, Borcholmiam, olim Episcopi Revaliensis arcem, Alentaciam, & Nyflorum Narviæ insignem
ur-

urbem, quam rivus interfecans bifidam facit, cujus altera pars Russorum, altera Suecorum Nerva appellatur. Pertinet huc etiam Iervia, ubi Wittensteinium opulentissima praefectura, & Lais: item Wickia, ubi Hapsalia, Episcopi sedes, Lehalia & Lode: Insulae praeterea Dagho, Orinso, Nugho, Urango, Oldensholmia, Nargo, Ulfso & utraq; Rogho.

Cæterum hoc Suecici imperij axioma per Reges indigenas & domesticos diu feliciter administratum, fluctuare tandem coepit sub Magno Smecho, Erici Ducis filio, S. Erici Regis trinepote, qui neglectis rerum gubernaculis, voluptatum & socordiae indecens se mancipium fecit. Quare ejus sceptrum dedignati Proceres, Albertum Megapolitanum ad Regni habenas acciverunt. Hic cum Germanis summam rei crederet,
Sue-

Suecis sola obsequij relicta necessitate, plurimi Procerum ad Margaretam, Danicam illam Semiramidem, cum Alberto de imperij fascibus contendentem, descivêre. Et licet Albertus virili foeminæ, ut joculariter eam morderet, oblongam cotem transmiserit, quâ acus & forfices gynæcei sui exacueret, tamen illa verso in seria joco, irrisorem suum in potestatem & vincula redegit, & tandem duobus reliquis regnis Suecicum quoque adunavit. Verùm, non diu regno stetit hæc malacia. Cùm enim Margareta, Ericum, Ingelburgis sororis suæ, ex filia, nepotem in filium adoptatum, trium regnorum moderatorem constituisset, ille autem non Suecorum, sed alienis commodis velificaretur, suffectis in locum indigenarum, peregrinis Præsidibus, qui avaritiam & violentiam

im-

imperitè usurparent, Carolum Canuti ex Westrogothiæ equestri nobilitate, & Finlandiæ Præfectum, Principem Sueonum, regniq̄ue Governatorem elegerunt, vocato ad imperij clavum paulò post Christophoro Bavarix Duce, & relictis Carolo Finlandiæ Olandiæq̄ue feudis. Christophorum defunctum excepit Christianus Oldenburgi Comes, in Daniæ & Norvegiæ gubernaculis: Carolo Canuti, Sueciæ Proregis titulo, successit Steno Sturius, ex sorore uterina Caroli natus, heros omni laude major, qui una cum Carolo ad Ericum S. Sueciæ Regem illustres suas imagines referebat. Cui Anno 1503. defuncto, surrogatus est Suanto Sturius, & huic post octennium demortuo, Filius Steno Sturius junior. Hujus gubernacula & vitam abruptit fœda tempesta à Christierno II. Daniæ

F niæ

niæ Rege, immani Tyranno, Sueciæ
 immiffa. Qui cùm in ipfis regni au-
 fpicijs, Sueciæ Proceres magno nu-
 mero, & præcipuæ nobilitatis florem
 gladio carnificis crudeliter fubjeciffet,
 poft biennium regijs fascibus iterum
 excidit: in cujus folium euectus eft
 Gustavus Erici, perantiquo & illuftri
 genere Equeftri, ex Trolliorum fami-
 lia natus, Auguftiffimi Gustavi Adol-
 fi, hodierni Suecorum Monarchæ
 avus: qui Herculea virtute regnum
 à Christierni immanitate vindicavit.
 Unde Sueci hujus beneficij memores
 eum, ejusque pofteros, Suecici Regni
 hæredes publicis comitijs elegerunt,
 & promulgarunt. Cujus Augufti
 Sanguinis feriem hîc
 atteximus.

STEM-

STEMMA
GUSTAVIANUM:

Ex quo prodiere

Serenissimi Sueciæ &
Poloniæ Reges.

NGEMUNDUS WASA,
auspex & progenitor nobi-
lissimæ inter Suecos prosapiæ Wasarum,
dictus cognomento Trolle, Eques Au-
ratus: quæ dignitas apud Sueconas Gothosque multis
retro Seculis rerum præclarè gestarum fuit insigne.
Vixit circa annum salutis humanæ, MCCL.

NICOLAUS I. Eques Auratus & Senator
Regni Sueciæ. Anno MCCLXXXV.

CHRISTIERNUS I. Eques Auratus, & sub Rege
Birgero, Stolcholmiæ Prorex & Gubernator, Anno
videlicet MCC LXXX, quo Birgerus adhuc intra
adolescenciæ metas positus, regii throni fastigium
nondum fraterno sanguine fœdaverat,

F 2

CHRIS

CHRISTIERNUS II. Eques Auratus, & Regni Sueciæ Armiger, quæ dignitas, ut docet *Thomas Smith, libr. 1. de Republ. Anglic.* eos designat, qui nobilitatis suæ specimen, ex qua emanarunt, in insignibus gerunt; nihilque à nobilitate differt, nisi quod arma præfert generis sui claritatem representantia. Vixit Anno M CCCI.

CAROLUS I. Christierni, Eques Auratus & Regni Suecici Armiger.

CATILLUS I. Caroli, Armiger Regni, memoratur vixisse circa Annum M CCCXXX. In ejus consortio fuit Christina, Filia Bononis Iohannis, Sueciæ Armigeri.

NICOLAUS II. Catilli de Biorno, Stocholmiæ Gubernator sub Magno Sueciæ Rege, qui Smechi cognomentum habuit. Vixit circa Annum M CCCLX. Conjugem habuit Christinam, Iohannis Nicolai de Guldenstern, Regni Senatoris & Equitis Aurati filiam, genitam ex Martha Erengislonis, Iarli, Comitis Orchadenfis sore.

CAROLUS II. Catilli, Sueciæ Regni Armiger.

CAROLUS Caroli, Eques Auratus, & Regni Senator.

CÆCILIA nupta Thoretobondeno, Castellano arcis & oppidi Viburgensis in Carelia Finnonica, viro integerrimo, qui A. 1415. diem obiit, & in

INGEBURGIS virgo Vestalis in cœnobio Clarissarū Stocholmiæ, ubi cū filia Magni Ladulæ Regis, di-

in Cœnobio Vastenensi sepul-
crum habet. dicti cœnobii Anti-
stitâ, tumultata jacet.

CHRISTIERNUS III. Nicolai de Bior-
no, supremus Regni Senator & Archidapifer, quem
vulgò Drozet vocant, quæ vox Proregem designat,
qui absente Rege, cum amplissima potestate eodem
officio fungitur. Christiernus hic à Carolo Canuti
Gothorum & Sueonum Principe, magnam Finlandiæ
partem, una cum arce & opido Viburgensi, clientelari
beneficio obtinuit. *Iohann. Magnus Gothus, libr. 22.
cap. 15.* Fuit apud Christophorum Sueciæ & Daniæ
Regem in flagranti gratia, nominaturque ab *Isacio Pon-
tano libr. 9. historia Danica* Regni Satrapa. Fatis con-
cessit anno MCCCCXXXII-die Pentecostes. Tha-
lami consortem habuit Margaretam Erici Krumedick
à Tranecker, Holsati, Equitis Aurati & Senatoris Re-
gni ex Beata de Phlitzingen Bavarâ, Erici XIII. Sueciæ
Daniæque Regis cognatâ, filia; defuncta anno 1451.
Iacent ambo tumulati Stocholmiæ, in æde Monasterij
ad Minores.

CAROLUS
Christierni E-
ques Auratus,
Regni Senator
& Præfectus
Ringstadhol-
miæ: Decessit
Rævaliæ, ante
Patris mortem
an-

NICOLAUS
Christierni III.
Baro Diurshol-
miæ, Eques Au-
ratus, Præfectus
Westrasie & Da-
lecarliæ, mor-
talitatem exple-
vit Anno Chri-
sti

CHRISTINA
nupsit Benedicto
Iohannis, Vplandiæ
Legifero: quasi di-
cas, Iudici Provin-
ciali: Mater Io-
hannis Benedicti,
Archiepiscopi Vp-
liensis, & Christi-
erni

Anno Christi, sti Salvatoris M^{er}ni Domini in Sa-
MCCCCXL. CCCCLXIII. lestadt.

JOHANNES Caroli
Eques Auratus, è vivis ex-
cessit Anno post nativitatem
Chr. MCCCCCLII.

ERICUS de Norby,
Eques & Senator Regni, cui
uxor Anna, filia Caroli Be-
nedicti de Winsedorp, quæ
Vidua nupsit Erico de Gul-
denstern.

CATILLUS, Anno
MCCCCLIX Episcopus Lin-
copiensis amatinum suum Jo-
hannem Episcopum Vptalien-
sim nullo jure captivum,
è vinculis Daniæ R. Christi-
erni I. liberavit, cum quo nu-
merosis copiis circa Arosiam
felici Marte configens, in-
signem retulit Victoriam.
Obijt peste Stocholmiæ,
Anno Salvatoris nostri unci,
MCCCCLXV. Tumula-
tus, in summo choro Linco-
piensi.

JOHANNES I.
Christierni de Ore-
by Eques Auratus, &
Regni Senator, mun-
do valedixit Año Ch.
M CCCC LXXVII.
ipso anniversario die,
qui Christo à mortuis
resurgenti sacer est.
Stocholmiæ apud Mi-
nores sepulcrum ha-
bet. Conjux illi fuit
Birgitta, Gustavi Stu-
ronis, ex Birgitta Tu-
ronia filia, Soror Ste-
nonis Sturonis senio-
ris de Grypsholm,
Suecorum Principis &
Gubernatoris, qui ge-
neris sui primordia
alto à sanguine S. Eri-
cici Sueciæ Regis deduxit.
Vitam amisit illa in
puerperio, Anno post
natum Christum Re-
demptorem nostrum
MCCCCLXXII.

CHR-

CHRISTIERNUS ANNA elocata Ioan-
IV. Iohannis de Oreby, ni Turonis, Regni Mare-
Eques Auratus. schallo.

ERICUS Trollius à Grypsholm, Eques Auras
tus & Regni Senator, Legifer Alandia, Princeps à ma-
gna Senatus Suecici parte designatus cum esset, jux-
ta testimonium *Iohannis Magni Gothi libr. 1. cap. 1.*
Sueconum nobilissimus, moribus etiam integerrimus,
& in rebus gerendis prudentissimus; tamen prevalen-
te recenti paternorum meritorum memoria, in Sue-
cia Principatu Steno Sture junior ei prælatus est. In-
digna necè trucidatus est à Christierno II. Danorum
Dionysio, Anno MDXX. cum alijs Procerum præci-
pui, quos Stocholmiæ populo astante & trepidante,
in foro obtruncari iussit. Vxorem habuit Cæciliam
Magni de Ecka, Equitis Aurati & Regni Senatoris Fi-
liam, cum alijs matronis & virginibus eodem anno
carceri mancipatam, & paulò post in Daniam à Rege
Christierno deportatam.

BIRGITTA JOHANNES MAGNUS I.
Trollia. II. Erici. Erici Trollius.

MARGARETA nupta ANNA insignis virgo
primum Ioachimo de Bra- diem clausit extremum,
he, Comiti de Wyffings- Anno post Redemptio-
borg, Baroni de Ribde- nem Gentis Humanæ,
holm. Secundis nuptijs MDXIV. cujus cineres
fociata Joanni Comiti Hoi- servantur in celeberrimo
ensi, è quo suscepit Johan- Ostrogothiæ Monaste-
nem rio

nem Episcopum Monasterio Vastenensi, quod
riensem, & Jodocum, Hoi- Divæ Birgittæ etiam.
enses Comites in hac fami- nium monumento cla-
lia ultimos. rum habetur.

GUSTAVUS I. Erii, genitus est Anno Dn.
MCCCCLXXX. die Christo in cœlos ascendenti
consecrato. Puer in aula Stenonis Sture avunculi sui
magni educatus est. Tyrocinium militare posuit sub
Suantone Sture, Suecorum Principe & Marschallo,
cujus filio quoque Stenoni juniori summus Equitum
vexillifer, insigni virtutis testimonio militavit, & du-
bus potissimum præliis, quibus Steno victor hosti-
lem exercitum profligaverat, inclaruit. Indè cum
Christiernus exhibitum humanitatis beneficium dete-
standa fraude pensaturus, sub colloquij insidioso præ-
textu, fraudulentam Stenoni captivitatē moliretur,
& spe sua frustratus, Gustavum aliosque collegas ob-
fides pacis, captos secum in Daniam contra datam fi-
dem abduceret, Gustavus in arce lutica Kalo, ad lit-
tus maris Balthici, aliquamdiu arctè detentus est.
Postea laxiùs habitus ab Erico Bannerio arcis Præfecto,
ubi Patriæ suæ mala & immanem Christierni tyranni-
dem, in procerum jugulos sævientem crebris rumori-
bus intellexit, inter venandum erroris specie secedens,
à custodibus Lubecam primùm mutato habitu, inde
ope Nicolai Bromsij Consulis in Sueciam contendit,
petens avitum gentis suæ prædium Refsnas. Illic
indigna patris & consanguineorum audita clade, justa
correptus indignatione, nationem belli avidam, li-
bertatis amantem, & vindictæ studio flagrantem, ver-
bis

bis primùm, pòst crescente fide, exemplo suo ingenti
 magnitudine animi ad arma evocavit. Professi sunt
 nomen primi Dalecarlij, qui montes illos incolunt,
 quibus Suecia à Norvegia dispescitur. Sunt plerique
 fossores metallarij, gens dura & ferundo labori adfue-
 ta. Horum ope & opera Danorum præsidium Aro-
 siæ impositum ejecit. Archiepiscopum Vpsaliensem
 prælio vicit, qui ubi de Suecia desperare cæpit, in Da-
 niam profugit. Ita Gustavus Stockhølmia pòst bi-
 ennalem obsidionem potitus, libertatis assertor,
 tyrannidis propulsator, Patriæ defensor dictus, fir-
 mataque vacui regni possessione, consentientibus suf-
 fragijs, SUECORUM, GOTHORUM & VAN-
 DALORUM REX salutatus est Anno 1523. Prid.
 Non. Maij. Qui licet quinquennio pòst, regio diade-
 mate publicè præcinctus fuerit, cum regia tamen po-
 testate regni curam mox suscepit, juris prisca tabulas
 noviscapitibus auxit: nomophylaces, juri dicundo,
 provincijs dedit: instauratâque Augustanæ Confessio-
 nis doctrinâ, Pontificios majorum ritus antiquavit.
 Quod quidem regnum summa cum prudentiæ & au-
 toritatis laude gubernavit annos triginta & octo.
 Decessit è terris, coelo maturus 3. Calend. Octobr. An-
 no 1531. Princeps verè insignis, sapientia &
 virtutibus, quæ Reges implere possunt, magnus:
 Pater Patriæ, regni que novus restaurator & conditor.
 Dignus omninò, cujus memoriam Sueci venerentur,
 exemplum verò Serenissimus Nepos, quod facit, imi-
 tetur: Tres ordine conjuges in matrimonio habuit.
 Prima fuit Catharina, Magni, Saxonix, Angariæ &
 Westphalia Ducis filia, nupta 24. Septemb. Anno 1531.

G. quæ

quæ post quadriennium equo excussa, animam efflavit. Altera Margareta, filia illustris viri Erici Abrahami de Loholm, Equitis & Westrogothiæ Gubernatoris, genita ex Ebba, Erici de Norby filiâ, quam duxit anno MD XXXVI. amisit 26. Augusti Anno 1551. Tertia Catharina, Gustavi Olai, Baronis de Torpa & Gubernatoris Westrogothiæ filia, quam solenni ritu Wastenis sibi anno 1552. copulavit.

Ex prima Saxonica.

ERICUS II. hujus nominis ex Trollia stirpe; inter Reges, verò XIV. Suecorum, Gothorum, Vandalorumque Rex, natus 13. Decembr. Anno 1533. cum vicesimum quintum ætatis annum attigisset, Calmariam & conjunctas provincias, ac in his Olandiam à Patre regendam accepit, cui defuncto, Anno MD LXI. successit. Septennale cum Friderico II. Daniæ Rege bellum gessit, quo & vicinorum omnium & suorum animos & odia in se concitavit. Iohannem fratrem Finlandiæ Ducem, qui Sigismundi Jagellonis Poloniæ Regis filiam duxerat, noctu nihil tale opinantem cepit, & cum uxore ac tota familia ex arce Finlandiæ Aboensi Holmiam deductum, in carcere diuturno duriter habuit. E quo Iohannes liberatus Ericum Regem fratrem, anno post, alternante fortuna, regno exutum, eidem carceri perpetuo mancipavit. In quo decessit postea Anno MD LXXVIII. Ex concubina Catharina, (quam humili loco natam, solenni ritu in templo sibi copulavit, teste Chytrao, libro 22. cum antea

antea Regina Anglorum Elisabethæ nuptias per Iohannem Fratrem Finlandiæ Ducem & Nicolaum Guldensternium, nec non cum Philippi Hassiæ Landgravij filia conjugium frustra procat9 fuisset, ut scribit Cambdenus in vita Elisabethæ) suscepit

GUSTAVUM, à Magno Moscoviæ Duce Borisio Federov vitzio in Russiam accitum, ut cum filia ejus nuptias contraheret : Sed cum frustratus spe sua esset, in aula primò Rudolphi II. Imperat. vixit : postea in Russia vitâ perfunctus est, anno Repararæ Salutis 1607.

SYRIAM mariatâ Henrico Toddeno, Baroni Finlando.

Ex Secunda Sueca.

JOHANNES III. Suecorum, Gothorum, Vandalorumq; Rex, Dux Finlandiæ, de quo sub litera A.

CATHARINA nata 6. Iunij Anno 1539. : elocata Etzardo, Frisiæ Orientalis Comiti, mater Ennonis, Gustavi, & Iohannis Orientalis, Frisiæ Comitum.

CÆCILIA genita postridie nonas Novembris, Anno 1540. nupta Christophoro Marchioni Badano & Hachbergico : Mater Edoardi Fortunati, Marchionis Badani.

MAGNUS Dux Ostrogothiæ, Comes Daliæ editus est in lucem 25. Julij anno 1542. cujus usuram amisit Anno 1595. cum prius è potestate mentis exiisset. Tumulum habet in cœnobio Vastenensi.

STI.

G 2

AN.

STENO natus anno 1544: quem vix quinquennem mors in herba intercepit. Sepultus in Basilica Lincopiensi.

CAROLUS minimè vitalis, anno salutis humanæ, 1546 statim post acceptas salutare undas exspiravit.

SOPHIA nata 29. Octobr. Anno 1547. elocata anno 1568. Magno, Duci Saxonie inferioris Lavvenburgico: Genitrix Gustavi, Saxonie Ducis, Holmiae 1597. denati.

ANNA Orbem ingressa, 5. Id. Iun. A. 1545. nupsit Georgio Iohanni Comiti Palatino Rheni Bavarie Duci. A. 1563. eique præter Georgium Ioannem Lücelfsteiniû & Ursulam Consortem Ludovici Ducis Wirtembergici, progeniit Georgium Gustavum, genitorem Caroli Ludovici Comitis Palatini, qui 1631. ad vicum Angern fortissimè pugnans, duobus globis trajectus occubuit.

ELISABETHA in lucem prognata Anno 1549. Stockholmie Matrimonio juncta Christophoro Duci Meckelburgico A. 1581. Mater Margarethæ-Elisabethæ, Iohanni Alberto Meckelburgico Duci, Agnato collocata, An. 1608. Defuncta 9. Novembris, An. Chr. 1597.

CAROLUS Dux Sudermannie, Nericie, & Wermelandie, felici partu orbi datus est pridie Non. Octobr. Anno 1592. Iohanne Suecie Rege, in Moschorum Ducem bellum gerentem, cum summo imperio militiae præfectus, Nervam Russicam corona cinxit. Sigismundo Patrie ad supremum Polonie Sceptrum evocato, à Suecie proceribus Administrator &

& Ephorus Regni constitutus, omnibus modis artibusque contendit, ut Regem à vi armisque ad pacem, & datam jurejurando fidem revocaret; sed cum omnia frustra tentata à se, & Sigismundum Iesuitarum turbantium arbitrio obnoxium cerneret: eumq; quamvis ingenti clade multatum, & è regno fugatum rara moderatione denuo ad pacem & saniora consilia nequicquam invitaret: tandem remedijs consumptis omnibus, ne se & Patriam in discrimen conjiceret, Procerum assiduis votis rogatus, ut qui & ipse in purpura natus, regni jus in cunas intulisset, ægrè tandem passus est regium sibi diadema imponi. *Vide Orationem Nobilissimi Iohannis Skytte de Groensoe & Elfusio ad Regem Britanniarum Legati Anno 1610.* Abdicatio igitur publicis tabulis Rege Poloniae Sigismundo, coronatus est 15. Martij Anno MDXCVII. hoc titulo: CAROLUS NONUS, DEI GRATIA SUECORUM, GOTHORUM, VANDALORUM, FINNONUM, CARELIORUM, LAPPONUM SEPTENTRIONALIUM, ESTHONUMQUE IN LIVONIA REX. Qui multis rebus præclare gestis & Republ. constituta, in bello quod cum Danis gessit, lethali morbo contracto, animam Deo reddidit Nicopiæ, die 29. Octobr. Anno MDXCVI. Princeps sapientissimus, & bellator sine comparatione magnus. Conjugem duxit primis nuptiis MARIAM, Ludovici Electoris Palatini Filiam, Anno 1579. Quâ post decennium defunctâ, in torum regalem adscivit Anno Christi 1592. die 17. Augusti CHRISTINAM Adolphi Holsatiæ Ducis Filiam, Friderici I. Daniæ & Norvegiæ Regis Neptem, feminam coeli & naturæ

dotibus præcellentem, natam ex Christina, Philippæ
Magnanimi Hassiæ Landgravij filia.

Ex Palatina.

**MARGARETHA-
ELISABETHA**, Nicopiæ
lucem aspexit 24 Septemb.
A. 1580. quam 29. Augusti,
A. 1585. reliquit.

**ELISABETHA-
SABINA** lucem hausit
12. Mart. An. 1582. cujus
usuram 6. Julij anno 1585
iterum amisit.

CATHARINA
Nicopiæ nata nonis No-
vembribus, anno 1584.
in manum convenit Ioh-
hanni Casimiro, Comiti
Palatino Bipontino, Du-
ci Baviaræ Juliar, Cliviar,
Bergarum, anno redem-
pti orbis 1615.

LVDovicVS Suder-
manniæ Dux Heidelbergæ
natus 17. Martij A. 1583. Sed
velut solstitialis herba pati-
lisper fuit, & repente intra
bimestre occidit.

MARIA nata Stochol-
miæ 18 Dec. A. 1588. sequen-
te anno è vivis excessit.

GVSTAVVS Sudermanniæ
Dux, 12. Junij terras ingressus Anno
1587. quas eodem anno deseruit.

Ex Holsata.

CHRISTINA
nata 26. Novem-
bris

MARIA-ELISABETHA
edita 9. Martij circa noctis meridi-
ana

bris, anno Domini nostri Salvatoris, MD LXXXIII. quam in cunis adhuc jacentē mors avulfit à nutricis ubere.

em, A. 1596. Nuptum elocata Anno 1612. Iohanni Duci Finlandiæ & Ostrogothiæ, Succiæ Principi hæreditario, Sigismundi Poloniæ Regis, Fratri. Decessit Lincopiæ, Anno Chr. 1619. in cuius templo Cathedrali tumulum habet.

CAROLVS - PHILIPPVS Dux Sudermanniæ Nericæ & Wermelandiæ, felici ortu beavit Revaliam 23. Aprilis, Anno 1600. Hic à Legatis Moscoviticis ad capeffendas Rutenici Imperij habenas postulatus, sed paulò post ab infida gente elusus fuit: licet antea Legati ad Reginæ matris pedes provoluti, Regem sibi dari non sine ingenti lachrymarum vi & horribili ejulatu flagitaverint. Anno 1621 post expugnatam Livoniæ metropolim Rigam, Narvæ, in Russiæ finibus ardenti febre correptus, animam exhalavit, die 25. Januarij. Princeps longiore ævo ob eximias virtutes dignissimus.

GUSTAVUS - ADOLPHUS (Augusto huic Numini Principes, & vos Sospitatori vestro Germani assurgite) in Regni spem genitus lucem hausit quinto Id. Novembris, hora septima matutina, Anno MD LXXXIV. in Regia Stocholmiensi. Vbi per ætatem licuit, ijs artibus imbuendus, quæ Regium animum exornarent, optimis Præceptoribus à Patre traditur; apud quos tale tyrocinium posuit, quo erat ingenij acumine, ut coævus sibi Principes facile antestaret, & doctrina varia & pulcherrimarum exercitatio-

ne facultatum. Vnde factum, ut hæcenus eadem manu Musas tractet, qua sceptrum : quæ tamen alias rarò cum Majestate concurrunt. In Defuncti Patris locum successit Anno MD CC XI publica Præconis voce designatus SUECORUM, GOTHORUM, VANDALORUMQUE REX, MAGNUS DUX FINLANDIÆ, DVX ESTONIÆ ET CARELIÆ, DOMINVS INGRIÆ. Anno MD CC XX die 25. Octobr. Virginem illustribus animi, natura & corporis dotibus præfulgentem MARIAM ELEANORAM, Johannis - Sigismundi Electoris Brandenburgici filiam matrimonio sibi copulavit. Hujus Herois res præclare gestas memorant historiæ, testatur experientia, loquitur orbis universus : quæ ut omnem laudem, & facundissimos etiam calamos excedunt, ita admirationem pariunt, ubicunque audiuntur. Præterquam enim quod in masculo hoc pectore Deus hospitium metatus est dignissimum, ut Regiæ Majestatis apicem tam magnanimitate & sapientia, quàm decore & corporis dignitate adæquarit : inusitatam tamen potentiam fidei defendendæ ardore superat. Cujus gloriæ hoc auctarium accedit, quod plures hæcenus victorias obtinuit, quàm alij legerunt, adeò ut nihil ipsi relictum jam credatur, præter modestum hoc suspirium, quod etiam Alexandro suo Fortuna concessit, quo scilicet Homerus revocetur, inventurus hic Gothicum Achillem, qui majus divino carmini argumentum dare, & lassare etiam istius ingenij facundiam possit. Nimirum Princeps hic virtutum omnium concursu, amplitudine meritorum, & rerum admirandis successibus incomparabilis, vicinum

num suum Moscoviæ domitorem incredibili generositate invasit, cui Gexholmia ditionem totam, unâ cum Ingria armorum jure extorsit, hominesque natura invictos, & sola corporis mole, si abessent arma, formidandos subjugavit. Livoniam subegit, & in ea principem munitissimamque Civitatem Rigam cum Revalia debellavit. Magnum Lithuaniae Marchallum felici prælio devicit. Borussia ingressus, munitissima loca expugnavit, arces Pucensem Mevensemque ditione cepit. Pilaviensis freti angustias, provincia utilissimam clavem, absque sanguine & sudore occupavit. Poloniae Regi Brunsbergam, Elbingam, Mariæburgum eripuit: cujus ex universa nobilitate viritim centuriatas copias enervavit. Pomeraniam, & in ea Stralsundiam crudeliter divexam, ab insolentia & immanitate hostis sui liberavit. Meckelburgicum Ducatum alieno incubo victricibus armis ereptum, dominis suis restituit. Marchiam Brandenburgicam ab injurijs hostilibus vindicavit, cujus munitam Urbem Francofurtum ad Viadrum, ipso Ramalium festo, facta insigni militum strage expugnavit. Legiones tres, quibus Montis Cuculi Comes, Belgis novissimè feliciter elapsus, Holckius, & Bernsteinij regulus præfuere, immani clade & incredibili virtute delevit. In Saxonia, adunatis cum Serenissimo Electore copijs, veteranum bellatorem Tillium memorabili & supra Pragensem nobili pugna, ad Lipsiam fregit, fudit, profligavit. Thuringiam fertilissimam ditionem metu bellico exemit. E Franconia Episcopum & Ducem suum ejecit. Magnum illum Rheni Mœnique & Mosellæ tractum, ad Tre-

H vi

viros usque & Confluentes, hoste ubique infestius incumbente, brevi temporis intervallo sibi subiecit. Perfracta Danubij Insula, dissipatisque in ea praesidijs, Bavariam, illud spoliolum & manubialis e Bohemia auri receptaculum occupavit: in qua post restitutam suam Augustae Confessionem, ipsam Principis sedem Monachium, cui par nulla per Germaniam est, deditioe cepit. A quo tempore, ubique locorum, haecenus tot provincias, tot terras urbesque militari manu vindicavit: frustra obnitente Bojorum Principe Maximiliano: frustra Alberto Fridlandiae Duce, omne potentiae robur, & tam vasti exercitus molem opponente: qui hoc ipso tempore, cum successu, spe ac fiducia exutum se videat, coloniam mutare, & ne fortunae suae supersit, castra, quibus numerosissimum militem circumscripserat, deserere compellitur. Sed nolo hic laudum Panegyricum texere, quas facundiores aliorum calami expriment. Tantam enim gloriam, domi forisque, in Toga & Sago, applaudente orbe terrarum, comparatam rudis stylus non capit: cui animam linguamque dare, non nisi bonus Scriptor potest. Sanè Achilles ille noster, jam nuper hosti hanc confessionem extorsit, ut Bellatorem toto orbe sine comparatione Maximum, invidendo elogio nuncupaverit. Ego balbutiente voto Deum veneror, ut vivat vigeatque Invictissimus ille Sanguis Gustavianus, & cum eo Succerum fortuna, & Imperij Romani Salus. Vivat & dominetur, diu ac feliciter, Augustissimus Regum, cui Germaniae Libertas, à Deo debet, soli, quod spirat, & nondum Clericis servit: quique pulcherrimi voti summam paulatim consequitur,

tur, ut, quod tantopere Octavius flagitabat, publica voce saluteretur, OPTIMI STATUS AVTOR.

M. Filia anonyma vi- CHRISTINA I. nata
tæ exfors, mundum in- 24. Octob. A. 1623. sed anno
travit 24. Junij. nondū vertente denata.

CHRISTINA II. felici partu lucem Stochol-
miæ aspexit VI. Id. Decembr. Anno c10 10c xxvi.
quæ Divina gratia adhuc sospes & superstes, anno se-
quente in Comitijis Stocholmiensibus, Regni Hæres
declarata est: renovato Senatusconsulto, quod fa-
ctum est anno MDCIV. Norcopiæ de unione hæ-
reditaria.

A.

JOHANNES III. natus Steckburgi in
Ostrogothia 21. Decembr. Anno Dn. c10 10c xxxvii.
Fratri Erico, de potestate mentis deturbato & exautho-
rato, in Sueciæ throno, omnium Ordinum adplausu
successit, & prius è carcere cum conjugè & filio edu-
ctus, salutaturs est SUECORUM, GOTHORUM,
VANDALORUMQUE REX, MAGNUS PRINCEPS FINLANDIÆ,
CARELIÆ, VOTSCHOVIÆ, ET INGRIÆ RUTENORUM,
ESTHONIÆ QUE LIVONUM DUX. Qui mox Erico in vincula
conjecto, alternante fortuna, fraternam injuriam co-
dem carcere vindicavit. Bellum gessit cum Dano &
Moscho: quorum hoc atrox pariter & diurnum: in
quo Finlandiam occupavit, & classe in Livoniam missa,

H 2 Nat

Narvam urbem expugnavit, interfectis caesisque Ru-
tenorum quinque millibus. Secutus est eandem,
quam Gustavus Pater, in Religione doctrinam Augu-
stanam, licet Sigismundum filium à Catharina matre
instructum, Romanos ritus in arcano amplecti per-
miserit: ipse tamen nihilominus in receptis à Parente
sacris immutari nihil voluit, & Carolum Finlandiæ
Ducem, fratrem suum, tanquam vadem orthodoxæ
fidei tenacem apud populos suos constituit, nihil in
hoc negotio novatum iri: quem etiam per Sigismun-
di absentiam, Proregis Sueciæ titulo, præesse jussit
testamento. Obijt 17. Novembr. Anno Salvatoris
unici CIO IO LXXXII. Vixit in illius consortio, I. Ca-
tharina Sigismundi I. Jagellonis Poloniæ Regis, ex
Bona Sfortia, Mediolani Duce filia: defuncta 16. Se-
ptembr. Anno 1583. & Vpsaliæ in templo Cathedrali
tumulata, cujus sacelli proximo parieti affixa tabula
in signi pigmentorum venustate adumbrata, sinceram
Reginæ hujus effigiem refert. II. Gunilla, Johan-
nis Axelij Bielckij de Hereseter, Equitis & Ostrogo-
thiæ Gubernatoris filia, ducta CIO IO LXXXV. Cujus
Anno 1597. defunctæ cineres conduntur in Cenota-
phij Vpsaliensis hypogæo, juxta maritum. Generum
ex filia naturali habuit Pontium Gardium, egregium
militiæ ducem, ut testatur *Thuan. libr. 87.*

Ex Secunda.

JOHANNES Finlandiæ & Ostrogothiæ
Dux, & Hæreditarius Sueciæ Princeps, natus Vpsaliæ,

18. April. anno c19 10 LXXXIX. Duxit Anno 1612.
 Mariam-Elisabetham Caroli Patru Regis Sueciæ Fi-
 liam. Obijt improlis Anno 1618.

Ex prima Iagellonide.

<p>ISABELLA nata Anno 1567. sed in prima infantia teneritudine extincta, requiescit in Cathedrali Stregnesiæ Ecclesia, apud Sudermannos.</p>	<p>ANNA nata 8. Maij Anno 1568. dicta Sueciæ Infans; Vixit in Aula Fratris Sigismundi Polonia Regis, & Strasbergæ Borussorum, decessit 27. Ianuarij, Anno MDCXXV.</p>
--	---

SIGISMUNDUS Polonia Rex, Magnus Dux Lithuania, Russia, Prussia, Massovia, Samogitia, Kiovia, Volhinia, Podlachia, Livonia Princeps, genitus 20. Iuni, A. MDLXVI. Gripsholmiæ. Patre vivente Polonia Sceptum accepit: quo defuncto Sueciæ quoque gubernacula adiit, certis legum finibus circumscripta: quos cum non excessisse tantum, sed perfregisse etiam judicaretur, negarentque palam Sueci sibi iura transmarina è Sarmatia petenda esse: Carolum Patrum ipso absente constituerunt Sueciæ Administratorem. Anno autem 1598. cum Sigismundus è Polonia profectus, numerosum exercitum in Sueciam effunderet, & terrore copiisque succinctus, testamentarias Patris tabulas rescindere pararet, introducto secum Legato Pontificio, & caterva Iesuitarum religioni Orthodoxæ perniciem molientium, prælio

ad Lincopiam commisso infelicitè, eo redactus est, ut partim pavore consternatus, partim malè consultus, Ericum Sparre Cancellarium, Turonem Bielckitum, Gustavum etiam & Stenonem Banneros, qui ejus causa Sueciam deseruerant, Carolo victori traderet, ob proditiōis crimen plectendos: ipse autem pudendo fugæ consilio, conscensis navibus, quarum aliqua mari hausta, cetera disiecta aut quassata, ad Gedanum eijceretur magis, quàm exponeretur, conatibus ubique adversam expertus fortunam: cujus inclementia ei regium etiam Sueciæ Sceptrum postea excussit, exclusa demum sobole omni & posteris, in Comitibus Lincopiæ Anno 1600. celebratis: *Vide Thuan. libr. 121. & Johannem Skytte in oratione 1. ad Regem Britanniarum.* Diu Poloniæ suæ præfuit, & præclaras aliquot è Marte adores, in famæ templo suspendit. Inter quas palmaris habetur, quod Duce Samoicchio, Maximilianum Austriæ Archiducem, Sborovianorum factione, contra se Regem Poloniæ electum, ipso statim regni sui primordio, cum Stanislao Comite Gorcano, Episcopo Kioviensi, Andrea Sborovio, aulæ Tribuno, & Alexandro Duce Pronscensi, arctissima obsidione cinctum deditumque captivavit: ea tamen moderatione usus, ut nec institutis publicæ lætitiæ spectaculis, nec edita gestientis animi significatione, Maximilianum Cracoviam adduci noluerit, ne potius in triumphum, quam custodiam, tantæ dignationis captivus duci videretur: eumque paulò post è vinculis liberum dimiserit. Orbi valedixit hoc anno 1632. Duas successivè Conjuges habuit. Prior fuit Anna Austriaca.

Filia

Filia Caroli Archiducis, Ducis Stiriaë, Carinthiaë & Carniolaë, ducta A. 1592. defuncta A. 1598. II. Constantia ejusdem Caroli Archiducis filia, Annæ prioris conjugis soror: quam dispensante Paulo V. Pontifice 9. Decembr. An. 1605. domum deduxit, & An. 1631. morte sublatam amisit.

E X A N N A.

ANNA-MARIA nata Waraviaë, die 23. Maij anno 1593. Denata 9. Febr. an. 1600.

CATHARINA nata Stocholmiæ 9. Maij A. 1594 defuncta post mensem. Tumulata Cracoviaë.

CATHARINA II. nata xxvii. Septembris. Anno MDLXXXVI. vivere desijt 2. Junij anno 1597.

CHRISTOPHORUS è materno utero vivus excifus, & 2. Februarij Anno 1598. baptismo tinctus, mox exspiravit.

VLADISLAUS-SIGISMUNDUS Poloniaë Princeps, electus Magnus Moscoviaë Dux, Administrator Ducatum Severinensis & Carnicoviensis, vitam auspiciatus est Cracoviaë 6. Id. Junij anno 1595. Egregius animi Princeps, præfert in Symbolo Juvenem alatum, qui armis succinctus, per obeliscum ascendere molitur ad duas palmas coronæ inclusas, ejus vertici imminet Sacrosanctum nomen JESU, cum hac Epigraphe. **VEL SIC ENITAR.**

EX

EX CONSTANTIA.

JOHANNES - CASIMIRUS natus Cracoviae xxv. Decembris, anno Dn. 1607. decessit nondum menstruus.

JOHANNES - CASIMIRUS II. Princeps Poloniae, Cracoviae genitus xxii. Martij anno Christi MDCIX.

JOANNES ALBERTVS Episcopus Warmiensus, natus 25. Maij, an. redempti Orbis MDCXII. Warsaviae.

CAROLVS-FERDINANDVS Poloniae Princeps, Episcopus Vratislaviensis, (cujus Infulam post Caroli Archiducis avunculi mortem adeptus est,) & Canonicus Colonien-sis: natus XIII. Octobr. anno MDCXIII.

ALEXANDER-CAROLVS Poloniae Princeps, pridie Non. Novembris, anno MDCXIV. Warsaviae in lucem editus.

ANNA-CONSTANTIA, Warsaviae nata XXVI. Ianuar. anno MDCCXVI. parum vitalis vitam, eodem anno Chr. 24. Maij, clausit.

ANNA-CATHARINA nata pridie Id. April. Anno Christi MDCXIX.

Ta-

Tabula I.

In qua demonstratur, qua serie Serenissimus Rex GUSTAVUS ADOLFUS, Genus suum à priscis Suecia Regibus repetat.

Suercherus I. Suecorum, Gothorumque Rex, anno Chr. 1151. Tolstadiæ à seruo suo trucidatus, cum somnum caperet. Sepultus in cœnobio Alvastrano, quod ipse apud Ostrogothos fundavit, quemadmodum & Wernheimense apud Westrogothos.

Ex prima

Iohannes ob corruptos mores velut publici odij victima à plebe interemptus, Anno Domini 1148. de quo vide *Magnum Gothum*, libro 18. *Pontanum in histor. Danica* libr. 5.

Ex altera Ulvilda Norwvegiæ Regina

Carolus Rex, odio propter amicitiam Danicam flagrans, à Canuto Erici S. filio in Visigiana insula occisus prid. Idus April. A. 1168. *Messenius in Suec. protopoli*, cap. 13. Sepultus Alvastræ apud Patrem.

Suercherus II. Rex Sueciæ, vir militia & facundia clarus, villam Lœnz memorabili, sed infelici clade in Westrogothis nobilitavit An. 1208. Biennio post circa Gistelbroum, altero bello cum suis occisus, occubuit. Coniunx Benedicta Ebonis Sunonis, Satrapæ de Knarentorp filia.

I Suno

Suno Sijek, Dux Ostro-
gothiæ, cui uxor Hele-
na. Sepultus in cœnobio
Vretano.

Helena uxor
Folchonis Sue-
corum Gotho-
rumq; Ducis.

Ioannes Suer-
cheri Suocorum
Rex Obijt anno
Chr. 1222.

Ingridis cognomento
Ilfa, confors Magni Min-
neskiold, Suec. & Goth.
Ducis, Ob. 1252. tumu-
lata in Ecclesiæ Bielboan-
æ adyto. Admirandæ
sapientiæ Herois, è qua
Regum Sueciæ hodierna
prolâpia descendit.

Benedicta,
Vxor Suan-
topolchi E-
quitis & Le-
giferi Ostro-
gothiæ, qui
fuit filius Ca-
nuti Ducis
Revalienf.

Alphus Burisle-
cum fra-
tre à qui-
busdam tre fortè
subijt. Se-
pulti am-
bo in Vre-
tensi mona-
sterio.

Ulvilda conjunx
Birgeri Philippi,
Equitis Aurati &
Regni Senatoris.

Ingerdis con-
juncta Tunonis
Sturonis Equi-
tis Aurati.

Ingridis
Catharina
cœnobij
ejusdem cœ-
nobij Sacer-
dos Maxima
Antistita.

Bono Birgeri Eques
Auratus, & Regni
Sueciæ Senator.

Amundus Sturo, Eques Auratus
& R. Senator, cui uxor Martha Ca-
roli Neflekönung filia.

Iohannes Bono-
nis, Regni Sueciæ
Armiger.

Magnus Sturo, Eques & Senator
Regni, cui uxor Christina filia Magni
Ionæ Equitis.

Bono Iohannis
Regni Sueciæ
Armiger.

Algottus Sturo, Eques A. & Legifer
per Vplandiam, cui uxor Martha Boërij
Equitis Aurati filia.

Christina uxor Ca-
tilli Caroli, Regni
Sueciæ Armigeri,
qui vixit A. 1330.

Amundus Sturo Eques Aur. & Regni
Consiliarius, cui uxor Amundi Ionæ
Equitis & Regni Senatoris filia, ex
Ramburge Israël's Birgeri.

Ni-

Gr-

Nicolaus Catilli de Bior-
no, Regni supremus Con-
siliarius & Archidapifer,
de quo in Stemmata Gu-
staviano.

Gustavus Sturo, cui uxor Bir-
gitta Stenonis Turonis Equi-
tis Aurati filia. Decessit è vita
Anno post natum Christum.
1444.

Christiernus
Nicolai de Biorno,
cui uxor Margä-
retha Krumedick
de Tranecker.

Steno Stu-
re Suecorum
Princeps &
Guberna-
tor.

Birgitta nupta Io-
hanni Christierni de
Oreby : cuius hic in
dextro latere, series
cernitur.

Iohannes Christierni de Oreby,
cui uxor Birgitta, Gustavi Sturonis
Filia.

Ericus Iohannis de Gripsholm,
Eques Auratus & Regni Consilia-
rius, cui thalami consors Cæcilia
Magni de Ecka, filia.

Gustavus I. Sueciæ Rex. Vxor
Margaretha Erici de Loholm, Equi-
tis Aurati filia.

Carolus IX. Rex Sueciæ Con-
jux Christina Adolphi Holstatiæ
Ducis Filia.

Gustavus II. Rex Sueciæ.

I 2 Ta-

Tabula II.

*In qua ostenditur, quomodo Potentissimus
Suecorum Rex GUSTAVUS ADOEFUS à priscis Dania
Regibus sanguinis sui originem
derivet.*

SUENO Estritius Daniae & Angliae Rex, Ulphonis Comitis
Anglici ex Margaretha Estrita Canuti Magni Daniae Regis
Sorore filius. Decessit anno Domini 1074. in opido
Cherfonesi Cimbricae Slutorpio.

Ingertha re- gi Norvegiae Olao Kurre nupta.	Gormus. Sueno Pater Hé- rici Scatelleri, Avus Haquini, Canuti, & Ma- gni Daniae Regū ante regni inau- gurationem fa- to praeventus A. 1150 moritur.	Biorno. Omun- dus. Bene- dictus. Edmū- dus de- fugitur infans.	Olaus Hunger Daniae Rex à Ca- nuto Fratre, ad Socerū Robertū in Flandriā mis- sus carceri inclu- ditur. Vxor In- gerda, Haraldī Harderodi, Nor- vegiae R. Filia.
--	--	--	---

Syritha uxor
Codescalci Sla-
vorū Principis,
martyrij laureā
meruit in opi-
do Rathia, ubi à
paganis ad necē
verberibus ada-
cta

Haraldus Daniae Rex, fratrum natu-
maximus, Patri successit Anno Domini
1083. Regnandi tempore intra bien-
nium perfunctus decessit.

Canutus Sanctus Daniae Rex, cui
uxor Adela, Roberti Flandriae Comitis
filia. Successit Haraldo Fratri & Otho-
nia

Etia est: ipso eti-
am Godescalco
ob religionem
trucidato. nia trucidatus est. Pater est Ingertæ Fol-
choni Suecorum Duci desponsatæ : un-
de profecta est nobilissima Folchun-
gorum profapia.

Ericus Eigod, sive Bonus,
ob morum tractabilitatē, &
dotes hoc nomen adeptus,
Dania Rex Olao fratri in Sue-
ciam secedenti in regno sur-
rogatus. In Cypro è vivis ex-
ceiit anno 1105. Vxor ei
Bothilda Trugothi Vlpho-
nis Galli filia, insigni forma
fœmina.

Nicolaus Dania Rex post
fratrem Ericum, uxorem ha-
buit Margaretam Ingonis Sue-
corum Regis. Conditor cœno-
bij Benedictinæ familiæ in ci-
vitate Othonia. A Sutoribus
Slesvicensibus, anno Christi
1135. regni verò sui vicesimo
octavo una cum stipatoribus
interemptus.

Ingo intra
adol escentiæ
metas equo de-
jectus, vitam
clausit.

Magnus Gothorum Rex, post necem
Ragualdi Sueonum etiã regno potitus,
Canutum Sanctum Erici Boni filium, Du-
cem Slesvicensem & Regem Obotritorum,
Patrualem suum interemit. Vxor Sophia
Boleslai Crivousti Polonorum Regis filia :

Filiæ duæ
in infantia de-
cessere.

Vidua Valdemari Principis Rutenorum.
Tertijs nuptijs Suerconi, Sueciæ Regi
matrimonio juncta.

Sophia uxor Voldemari
I. Dania Regis : Canuti
non soror germana, ut per-
peram tabulæ Genealogicæ
docent, sed uterina, Patre,
Voldemaro Rutenorum
Principe prognata, ut di-
fertè scribit Saxo.

Canutus Rex Dania fra-
ter Sophiæ uterinus, ex Patre
Magno prognatus, Roschil-
diæ inter ipsa mensæ sacra con-
fossus est à Suenone Graten-
hede Erici Emundi filio na-
turali. Vxor filia Suerconis
Sueciæ Regis.

Helena nupta Gulielmo Duci Lunenburgico, Henrici Leonis filio: auctori Ducum Brunsvicensium & Lunenburg.

Ingeburgis nupta Philippo II. Regi Galliarum. A. 1194. quam repudiatam denuò tamen recepit dimissa Maria, Morgiæ Ducis filiâ ei super inductâ *Sevan. in invent. Gallia.*

Christina desponsata Henrico VI. Imperatori, tabulis etiam jurejurando firmatis: sed eventu res caruit: cum Constantiam Rogerij Siculi filiam duxisset quadragenariam monialem, quæ ipsû veneno sustulit.

Walpurgis nupta Bugislaeo Pomeraniæ Duci. Progenitrix Pomeraniæ Principum.

N. nupta Sigefrido Thuringiæ Principi.

Christophorus, & Nicolaus Hallandiæ Comes.

Canutus Rex Daniæ, Gothiæ & Vandalia: uxor Henrici Leonis Saxonie Ducis filia: vidua Frederici Principis Palatini, Cunradi Filij.

Valdemarus II. Rex Daniæ, Gothorum Vandalorumq; dictus Victoriosus. Vxores ei tres fuerunt,
1. Maria Ottonis IV. Imp. filia.
2. Margareta Dagmara Bohemæ.
3. Berengaria Lusitana.

Richeffa conjunx Erici XI. Suecorum Regis, defuncta anno humanæ salutis 1218.

Ericus XII. Balbus Sueciæ Rex, ab affine Canuto Folchungo regno ejectus, idem postea recuperat devictus & occisus Folchungo: mortalitatem explevit anno 1250.

Helena nupta Canuto Folchûgo, qui ab Erico devictus & capite truncatus sepultusque est in cœnobio Schoyensi.

Martha uxor Nicolai Sixtonis de Tofta, viri optimi & modestissimi, Equitis Aurati.

Ingelburga nupta Birgero Iarloo Ostrogothorum Principi, viro magnarum virtutum, qui 1249. Rex Sueciæ creatus titulo abstinuit.

Am-

Ambernus Nicolai de Tofta, Archidapifer Regni
Sueciæ; Eques Auratus.

Vlpho Amberni de Tofta, Eques Auratus & Regni Senator. Nicolaus Amberni, Eques Auratus & Dapifer Regni.

Carolus Vlphonis de Tofta, Mare- Ingerdis nupta Magno Ni-
schallus obiit 1407. Vxor Helena colai Roo, qui obiit in bel-
filia Ifraëlis Birgeri, Legiferi per lo apud Ofthenbro A. 1363.
Vplandiam. Vastenis humatus. quinto Non. Martij.

Margaretha conjunx Nicolaus Magni dictus Roo,
Stenonis Turonis Eq. Aur. Eques Auratus & Senator Regni
defuncti 1431. Sueciæ.

Birgitta nupta Steno Scuro de Cæcilia matria-
Gustavo Sturoni Crypsholm, Senior monio copulata
Equiti Aurato, de- Suecorum Princeps Stenoni Haraldi,
functo 1425. & Gubernator. Equiti Aurato.

Birgitta uxor Iohannis Haraldus Stenonis, Eques Au-
Christierni de Oreby, ratus & Senator Regni. Cui
Equitis Aurati & Regni uxor Sigridis Thomæ à Witz,
Senatoris. Equitis Aurati filia.

Ericus Ioannis de Grypsholm, Cæcilia, confors Eschilli
Præfès Alandiæ, cui uxor Cæci- Ifaaci de Winegarn, Equi-
lia Magni de Ecka filia. tis Aurati.

Gustavus I. Rex Suecorum, Go- Sigridis uxor Magni Caro-
thorum & Vandalorum, &c. li de Ecka, Equitis Aurati.

Carolus IX. Rex Suecorum, Cæcilia uxor Erici Iohannis de
Gothor. & Vandalorum, &c. Gripsholm, Alandiæ Præfidis.

Gustavus-Adolfus, Rex Sueco- Gustavus I. Rex Suecorum,
rum Gothorum & Vandalorum. Gothorum & Vandalorum.

Ta-

Tabula III.

In qua docetur, qua serie Serenissimus Rex Suecia GUSTAVUS-ADOLFUS ad Sanctam Birgittam, Illustris prosapia originem referat, quam perperam hactenus Tabula Bojorum genealogica, cum Lazio & Scipione Amirato (qui error & Matthao Radero, exquisita eruditionis Viro imposuit,) Palatino-Boica domo prognatam esse tradiderunt. Quemadmodum nec tabula Pontificia, quibus ea Cælitum syllabo adscribitur, ex vero Birgeri Suecia Regis Filiam esse perhibent: multò minùs Guise alicujus Suecia Principis natam, ut refert idem Matthaus Raderus tomo tertio Bavaria Sancta. Series, quam damus, historiarum Suecia, & cænobij Vastenensis in Ostrogothia Monumentis firmata est.

Petrus Andreæ, de Finstad.

Birgerus Petri de Finstad, Eques Auratus & Legifer per Vplandiam, de quo ita scribit Iohannes Messenius in Tumbis Heroum Suecia & Gothia. In choro Vpsalia S. Nicolao & S. Catharinae dedicato Gustavus Saxoniae, Engriae & Westphaliae Dux, Regis Gustavi ex filia Sophia nepos tumultus est, prope Cænotaphium illustris viri Birgeri, Petri de Finstad Legiferi per Vplandiam, & Parentis S. Birgittæ, Lapide Lydio venuste coopertum, cum hac Epigraphæ. *Hic iacet nobilis miles, Dominus Birgerus, Petri Filius, Legifer Vplandiarum, & eius uxor Domina Ingeburgis cum filijs eorum, quorum anima requiescant in pace.*

Petrus

Petrus Birgeri de Fintad. Israël Birgeri, Eques Auratus & Legifer Vp-landiæ, repudiata Sueciæ corona Rigam se subduxit, ubi retractis à folio ad tumulum cogitationibus decessit. Defuncti corpus in Sueciam perductum, & juxta Patris sepulchrum reconditum fuit ab Vxore Ramfride, Filia nobilissimi Viri Iohannis Angeli, Sorore Israëlis I. Episcopi Arosiensis, qui Sigtoniæ in Familia Dominicanorum antea Theologiam professus erat, & Andrea Vpsaliensis Ecclesiæ Præpositi.

Benedictus Birgeri de Fintad: quorum Fratrum nomina extant ibidem cippo insculpta. *Messenius in Episcopis Arosiensibus, pagina 94. & in Suenopentaprotopoli pag. 52.*

S. BERGITA fundatrix celeberrimi apud Ostrogothos monasterij Vastenensis: Vxor Vlphonis Gudmari, quo viduata Romam profecta est, ibiq; die S. Apollinaris A. 1373. decessit, ætatis 70. Ejus ossa in Sueciam translata sunt, & cœnobio Vastenensi post annū illata. Mater fuit, juxta Volaterranum, octo liberorum, inter quos numerat Messenius Gudmarum. S. Catharinam Eckhardi de Kirn conjugem, & postea cœnobij Vastenensis Antistitā. Birgerum in Ringsthalholm defunctum 1390. Carolum 1398. mortuum, & Cæciliam. inter Indigetes relata est ab Urbano VI. Pontifice, annitente Birgero Georgij Archiepiscopo Vpsaliensi.

Helena nupta Carolo Vlphonis de Tofschallo Regni & Legifero Vp-landiæ, viro cum primis erudito defuncta: decimo septimo Februarij, anno à Christo nato 1410.

Ramburgis nupta Amundo Ionæ, Equiti Aurato & Regni Consiliario, quæ vixit anno post Christum 1380 ut refert *Ericus Georgij Salm, in Arbore Regia.*

Margaretha, conjunx Stenonis Turonis, defuncta Anno Christi 1429.

Bir-

Christina, conjunx Amundi Sturonis, Equitis Aurati.

K Gu-

Birgitta nupta Gustavo
Sturoni, ut in tabula secunda
antecedente.

Gustavus Sturo cui uxor
Birgitta, Filia Stenonis Tu-
ronis.

Birgita uxor Iohannis Chri-
stierni de Oreby, mortua in puer-
perio anno 1472.

Birgitta uxor Iohannis
Christierni de Oreby.

Ericus de Gripsholm.

Ericus de Gripsholm.

Gustavus I. Rex Sueciae.

Gustavus I. Rex Sueciae.

Carolus IX. Rex Sueciae.

Carolus IX. Rex Sueciae.

Gustavus-Adolphus
Rex Sueciae.

Gustavus-Adolphus
Rex Sueciae.

Ad Potentissimum Suecorum Regem.

*Q*uas cupiit proprias excelso in Principe dotes.
In Cyro Xenophon finxit inesse suo.
Si te vidisset, veterum Rex Magne Gothorum,
Diceret effigiem Principis esse sui.
Tàm placidè regnas, tàm fortiter arma laceffis,
Pro lege est populis & tua vita tuis.
Non tamen in terris est, à quo discere possis,
Regnandi è caelo, Rex, tua forma venit.

Nu-

*Numina successus, animos tibi sufficit aether,
 Et caelum nutu militat omne tuo.
 Ad tua se lenes inclinant carbasa venti,
 Nullaque non facilem Stella ministrat opem.
 Velivolaeque rates, & castra natantia Ponto
 Neptunus placidas dirigit inter aquas.
 Quaecumque insistis, Pietas tibi lilia sternit:
 Ad latus incedit Iustitia atque Fides.
 Progredieris: comitatur ovans Reverentia, vestit
 Gratia, circum humeros dulcis oberrat Amor.
 Linguam Suada, animum Constantia, pectus honorat
 Candor, labra lepor, Regia forma genas.
 Si tibi pugnandum est, vel Marte potentior ipso
 Cogis ad infamem castra inimica fugam;
 Terribilique ferox ita subruis agmina ferro,
 Querceta ut fulmen diruere alta solet.
 Inde per extinctos incedis victor acervos,
 Martia fulminea quos struit ira manu.
 Quid memorem? eximius famosa Heroibus etas
 Non tibi Romulidum protulit ulla parem.
 Gloria penè caret titulis, victoria palmis,
 Fama caret, laudes, quo canat ore, tuas.
 Si renovare Deo placet orbem hunc, Maxime Regum,
 Subjiciet sceptris omnia scepra tuis.*

De inexpectato Regis in Germaniam adventu.

Hærentem extrema perhibent Echeneida prora
 Immane Oceani sistere navigium.
 In tenui vis tanta latet: fremat aquor & aether,
 Fluctibus hoc tumidum, nubibus ille minax.

Inter utrumque fremant horrendo murmure venti:
Hinc remi auxilium, carbasus inde ferant;
Non tamen aut latum propellent amplius unguem,
Dum navem in pedicis anchora viva tenet.
Te, Rex, quem fausti larga indulgentia caeli
Majorem multis Regibus esse jubet:
Lojola exiguum Socii dixere Catellum,
Quem scopuli & cautes & generavit Aqua.
Contra sed validis subnixta potentia fulcris
Illa Ligistarum visa Molossus erat.
Nempe ferebaris vasto certare Leoni
Musculus: aut Luca parva locusta Bovi.
Sed damus hoc hosti: plenis qui opprobria plaustris
Haectenus in sanctum grandinat usque caput.
Dumque nequit vires opponere viribus aquas:
Ostentat linguae fulmina bruta suae.
Scilicet his animis melior sententia fixa est:
Qui te STATOREM dicimus IMPERIT.
Heu! quot in hanc navem Martors non impulit Euros?
Quid non ventorum nostra carina tulit?
Quis Zephyrus, quis non Notus insilit? omnia contra
Stat tamen in medio turbine fixa ratis.
Naufraga jam legeret tabulas Germania; BALTHES
Hoc REMORA exitium ni remorata foret.

F I N I S.

XI, A.

XI, A.

